P. O. rel. 199 Knĕwkowský

Báſně drobné

Sſebeſtyána Hněwkowſkého.

W Praze, 1820.

Wytiſſtěné v Jozefy wdowy Fetterlowé z Wil-
denbrunu w Seminaryum, Nře. 190.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Na Umků básnictwj.

Často w tomto swětě hmotném
  Hnětau látky hrubosti,
Často s námi w gecku hřmotném
  Wálčj žiwlů mocnosti:
Hynau w rukau zpytatele
  Wssecky swěta slíčnosti;
Leckdys přirozenj celé
  Působj nám tesknosti.

* * *

Duchy pauhými být mnjme,
  K nebi pádj zrowna let:
Tu se s hmotem hassteřjme,
  Když nás stáhne dolů zpět.

Vmko! wedeš wyměřenau
Cestau milé bytnosti;
Pod rausskau gen okauzlenau
Gewjš prawdy sličnosti.

* * *

W barwách libých, w swětle milém
Obrazuješ hmotný swět;
Mudrák w zdánj possetilém
Trudně widj krásný kwět;
Neplynau mu blahé doby,
Neznj libě ptactwa zpěw,
Widj w swětě smrt a hroby,
Černá děsý srdce krew.

* * *

Ten wzhled bolný nenj prawý,
Wede přjmo k sauženj;
Spokognosti zlaté zbawj,
Lidstwo gest zde k blaženj.
Kladeš w zwědu, w wzhledu meze;
Kdo chce widět končiny,
Přestaupiw mez, přjmo leze
W propast, vzřj hlubiny!

Twá moc lidstwo napljňuge,
　　Obrazliwau wřelostj,
Ta y skálu obžiwuge,
　　Wnadj wssecko žiwostj:
Slawj mužné ctnostné činy,
　　K nim zwe žiwau wraucnostj;
Hanj přjsně zhaubné winy,
　　Káže předčit statnostj.

* * *

Třebas fičel wicher krutý,
　　Třebas wálčil hrubý hmot,
Třebas osud rozhodnutý
　　Seslal na lid na sta slot:
Wděljš y w wlnobitj
　　Nadchnutému vtěchu;
Ztratj pro wlast žiwobytj
　　K sláwě swé, gj k prospěchu!

* * *

Letopisy také budj
　　K činům vsslechtilým swět:
Chwála twá ge wjc k nim pudj,
　　Nežli rozssafnosti led!

Rozum pauhý, wássně mrazý,
Trops bázeň, mdlobu, strach;
Zbudjž wássně, přjmo wrazý
K cýli: slepě gde gich tah.

* * *

Ty gsy sstastná předchůdkyně
Bohyň, wážných vměnj:
Neozdobna bez swatyně
Gest wlast, prázdna blaženj!
Předce twůg dar za tjtěrky
Držj znechutnělý blaud;
Wlasti milé gsau twé ssperky
Vžitečný Vmek saud.

* * *

Ten tam po pohodlj bažj,
Ten hry prázdnost miluge:
Toho množstwj ženin blažj,
Tenť sy pitj libuge;
Ten se po hostinách shánj,
Tito wssickni mařj den:
Vmko! s tebau objránj
Wlasti prospěssný gest sen!

Wykázaný od osudu
    Každičký má cesty běh:
Po nj kráčege sy hudu,
    Zpěwem dostjhnaut chtě břeh.
Gestli twá moc Vmko! welj,
    Zpěw můg wlasti prospěge,
Aneb mysl obweselj:
    Poswěť aučel naděge!

—

Podletj.

Garo přisslo! libost wěge,
   Přirozenost kyne,
   Z lůna kwjtky wine:
Nowý žiwot w twory lege;
   Křowj wonné pučj,
   Braucy třesstjc zwučj.

* * *

Wssecko wůkol pookrjwá,
   Celé přirozenj
   Cýtj roznjcenj:
Zdaž wsse w wnadě neoplýwá? —
   Něco předc wssak scházý;
   Tam se w křowj sázý!

* * *

Slawjk, básnjk ptactwa prawý,
   Slyš gak libě pěge,
   W srdce wnadu lege;
Snad on mocnost gara slawj
   Zpěwy milostnými,
   Zwuky taužebnými? —

Nadchnut garem geho hlásky
Wléwá cytedlnosti,
Budj taužebnosti;
Snad on gewj pjseň lásky
Wssecho přirozenj
Slawě roznjcenj?

* * *

Geho zpěwem gako chotě,
Růže, kněžna kwětu
Rozwjgj se swětu;
Vkaz gegich při gednotě
Tagemčliwost gewj,
Srdce wýklad newj.

* * *

Kněžna bylin spanilosti,
Kauzlj každé oko,
Wůni přessiroko
Lege, budj taužebnosti:
Slawjk w gegj křowj
Sedá: znj zpěw nowý!

Zdaž gste ſſťaſtnj oſtatkowé
Kragin okauzlených,
Wnadau opogených? —
Aneb gste wy vkazowé
Budaucýho ſýdla,
Blaženoſti žjdla? —

* * *

Želj wěku prwotného,
Prázdného lſti, ſlužby:
W gegjm ſpolku tužby
Gewj přjſſtj blaženého;
Kauzlj ſrdcým máge
Swaté bláhy, ráge!

Na wenkowský kostel.

Stánku modlenj a pobožnosti,
  Obydlj gsy lidské naděge!
Žádná práce chlubné wýbornosti
  Tebe nekrássj, a nekrege.
Honosné se nepnau wzhůru báně!
  Wystawen gsy přjmau sprostnostj,
Pamětnj gsy dům, a stánek Páně
  Znám gsy starožitnostj.

* * *

Sem lid chwátá, mage ruce spaté,
  Zde y mudřec w srdcy gewj cyt,
Obdiwuge welké diwy swaté,
  Nechtě w ctěnj pohorssiti lid.
Chráme! mocli wěků odplynulo,
  Co gsy? tak gak mjgj dým a stjn? —
Mocli giž zde ctnostných vtonulo,
  Moclis přigal gich w swůg kljn? —

* * *

Rozličné zde twrdě spěgj stawy,
Mnohý před swým časem zasslý kwět,
Mnohé kypjcý, wssak bystré hlawy,
Kteréž měly zginačiti swět,
Mocý, wtipem, mnoho na rub zwrátit,
Tebau pohrdagjc w mysli swé:
Osud znal gim přjmau cestu zkrátit,
Wykázaw gim poklid zde!

* * *

Mnohý odpočjwá teď zde tisse
Při odporcy, s kterým tropil bog
Pro předsudky; oba plenjc řjsse,
Oba nesauc proti wlasti zbrog!
Mnohý twrdě spj, genž hágil práwa,
Od wlasti chtě wzdálit nesstěstj;
Pochowána gest s njm wssecka sláwa,
Osud nepřál wjtězstwj!

* * *

Mnohý zde též sskůdce mocný ležj,
Který kowal pro budaucnost paut,
Slabé tlačil; odplatu zde těžj,
Spropad se s njm geho skrowný kaut!

Mnohý zde spj nesstastný, wssak ctnostný,
We wězenj nassel za ctnost cýl,
Do paut geg dal vtlačowač zlostný,
By moh vtiskowat dýl.

* * *

Nevstále pryč wěk rychle letj!
Mnoho giž sy widěl wlasti změn:
Stoletj zde chwátá po stoletj,
Wsse giž odplynulo gako sen!
Přečkáš gesstě mnohé změny nowé,
Wzhljdneš gesstě mnohé vkazy:
Co přinesau wlasti přjsstj dnowé,
Štěstj, čili vrazy? —

* * *

Mnohý kněz, genž o wssj nestálosti
Povčowal shromážděný lid,
Zakusyl giž wěku wrtkawosti,
Požjwá teď we twém lůně klid.
Y my jegdem, budeš gesstě státi,
Vtěchau twůg mnohým bude byt:
Necháš praudy wěků kam chtj wáti,
Chladjš roznjcený cyt!

Znalá gest twá přednost chráme Boží:
    Co gest lidské úsylj, a moc?
Co gest zlato, wssecko swěta zbožj,
    Pohltj wsse hbitě ssera noc!
Žiwobytj gest gen okamženj,
    Žj sy třebas na tisýce let;
Mžikem zmizý, negsau k nawrácenj,
    Sen gest pauhý křepký swět.

Pramen žiwota.

Mládeži! twé žiwobytj
Teče w zlaté radosti,
Skrze mjsta plná kwjtj;
Rozkoſſe kdož nepocýtj
Plyna w pauhé ljbosti?

* * *

Gasné nebe w srdce lege
Newstále přjgemnost:
Wětřjk garný wůni wěge,
Ptactwa množſtwj wůkol pěge,
Budjc libau blaženost.

* * *

Wſſecko w ragské ſpanilosti
Očjm twým gen lahodj;
Wſſecko w žiwé nowotnosti
Plodj křepké weselosti,
Nechuti tož newodj.

* * *

Předce dychtjš připlaut k nim hochu
Tam, co oblak gewj blesk:
W mysli máš tu gasnau sochu:
Až k nj přigdeš blj̄že trochu,
Shledáš, že se dým gen lesk!

* * *

W cestu se ti láska wlaudj,
Gewjc radost růžowau:
Šťastna se tu každý saudj;
Omámen wšak zhola zblaudj,
Nasted cestu trnowau.

* * *

Mezy cedry přewysoké
Dál se krautj hrdě běh:
Tam gsau tůně přehluboké,
Skalj, wjry přessiroké,
K tomu podemletý břeh.

* * *

Nesnáz, péče, protiwenstwj,
 Lodky se tam vchopj,
Wicher do nebezpečenstwj
 Házý sem tam bez hágemstwj;
 Až gi často vtopj.

* * *

Odtud wzhljdneš nahé skály,
 Bez stromowj pustiny;
Čerwánky, co hrdě stály,
 Bytem Bohu být se zdály,
 Proměnj se w bubliny!

* * *

Dále nemoc lodku wleče
 Mezy smutné mrákoty;
Množj nářek, plodj péče,
 Bez slunce tu ten wěk teče
 Do neznámé slepoty.

* * *

Až, když bude po mladosti,
Když wěk blahý odletj,
Zwoláš: „Kdež gsy spokogností,
Kdež gsy wěku blaženosti,
Wrať se zlaté podletj!“

* * *

Ale tato zlatá léta
Newrátj se nikdý zpět;
S nimi po blaze gest weta,
Hořkne bez nich rozkoš swěta!
Nemař přánjm sstastných let.

Na Bmku.

Co to slysset? — zněgj pjsně nowé!
Wlastenský co znamená ten zwuk?
Pospolu gsau Čessti básnjkowé,
Co chce tento wlasti milý hluk? —
Předcýtj žel gegich pěnj,
Má být wlasti pjsnj labutj?
Gazyka snad nechtj bez zelenj
Mateřského trpět shasnutj?

* * *

Aneb gsau to pjsně twého dchnutj,
Které pronikagj twrdý sluch? —
Probuzugj národ k obžiwnutj,
Při kterých se powyssuge duch? —
Gsau to — přezádanj předchůdcowé
Šlechetných a wážných vměnj?
Gegichž řjdcý ssťastnj vkazowé
Nesau potomkům wždy blaženj? —

* * *

Dál se ten hluk k twému chrámu blj̃žj,
Zaněcuge twůg ho mocný duch:
Okem gasným budaucnosti wzhljžj
Poswátný též Vmek Českých luh!
Hlučněg srdcým pjsně České zněgj,
— Budj že sna národ hudebný:
Wlastencowé wůkol Vmky ctěgj,
Z chrámu Vmek hlas znj welebný:

* * *

„Ctěte wlast, a gazyk wlastnj Češſj!
Ten = tě wlasti základ, hágce, slaup:
Koho wzdělánj swé wlasti těšſj,
Ten ať na něm wſſtjpj swětla raub;
W něm se vgme — w cyzým gistě schradne —
Skrz něg byli weleý předkowé,
Syce gistě sláwa wlasti swadne!
Zagde gazyk, zmizý Čechowé!“

Wnislaw a Běla.

Blizaučko Prahy ge widěti hrob,
Kdoškoli milowal, naň slze krop;
Wnislaw a Běla tam spěgj.
Na žiwě osud gim nehodlal přát,
Po smrti swoluge v sebe spát,
K podiwu wěcy se děgj.

* * *

Krásau se stkwěli co mladistwý kwět,
Cewili laskawost od mladých let
Plápolem newinným gati:
Čekali s tužbau se blјžiti čas,
Kde ge měl oblažit přátelský kwas,
Spogiti swazkowé swatj.

* * *

„Musým pryč dalcko, stůně mi děd,
Bělinko rozmilá brzo se zpět
Přes hory, doliny wrátjm!
Děd nenj, tys genom aučel a cýl,
Neprodljm, než třeba, v něho dýl;
Cestu sy pospěchem skrátjm.

* * *

Zgew, abych pokogně cestau se bral,
Wýhost y milostným wrtochům dal,
Wěrnostli daufati mohu?“
„Zlataussku, Bělu snad předce giž znáš,
Gak se tak vrazně o lásce ptáš?
Přisahám poznowu k Bohu!“

* * *

Nesskodi skaumati slibů, a slow
Ženských tak; gako se plamenný kow
Zpytuge w ohni, zdaž sčerná?
„Choti můg! nagdešli kdy v mne lest,
Ať na mne Bůh sesšle hanebný trest,
Wěčně ti ostanu wěrná.“

* * *

Na to se vpřjmě obgjmali,
Wěrnost sy poznowu přisahali,
Slzemi máčeli ljce;
Když sy wsed na koně Wnislaw, a gel,
Cýtili zármutek, tesknost a žel,
Gakby se nesesšli wjce.

* * *

Slunéčko wine wen z paupěte kwět,
W tekutost změňuge sněhy a led,
Dokawad paprsłky pálj;
Ženská tak stálost ge dubnowý snjh,
W spolku gim bydlegj slze y smjch,
W vmyslu samy se ssálj.

* * *

Z blјzka a zdaleka, z twrzek a měst
Sgeli se ženissi, gakoby sgezd
Držeti, hledagjc lásky.
Odbyla námluwce, nepřissli zas,
W stálosti trwala nemalý čas;
Kladli giž na wěrnost sázky.

* * *

Halislaw schytralý, powědom lsti
W odwaze, w podwodech hledage cti,
Krásau byl powěstnau gatý.
Smyssleným poselstwjm k Běle se wkrad,
Aulisný w powaze tak gako had
Schwalowal záwazek spatý.

* * *

Propuſſtěn čaſtěgi přes gegj práh
Aulisně po lehku dál a dál ſáh,
Počal y auſkoky kauti:
Od Běly wčtěn co ženichůw hoſt,
Snažil ſe oklamat důwěry ctnoſt,
Chtěl dary wěrnoſtj hnauti.

* * *

Kdyby mi oſud chtěl blaženj přát,
Bych mohl w naděgi miloſtné plát,
Dnowéby plauli ti ſſťaſtnj;
Sýdla, y dědiny bylaby twá,
Nicby mé nebylo, leč ty gen má,
Twé wſſecko, ty gen má wlaſtnj.

* * *

Gjdlaby čekala na twůg gen hlad,
Stkwoſtný a panſkýbys noſyla ſſat,
W wozebys gezdila zlatém;
Geſtlibys chtěla, mně vpřjmě zgew,
Gá beru na ſebe ženicha hněw,
Žjt ſemnau w záwazku ſpatém.

* * *

Wzdychala dost pro něg; mage giž prst
Tussil, že brzy ho nemine hrst,
Nelenil o soku lháti;
Chudobu, newěru wyprawowal,
Auskočně gj se y obdiwowal,
O něg gak může gen dbáti?

* * *

Poslechla lákawý newěry hlas;
Předce wssak w srdcy swém po wsseckem čas
Vpřjmost k ženichu nesla;
W mysli swé cýtila auhlawnj bog,
Lákaly sliby, a pohodlj strog;
Wěrnost tak Bělina klesla.

* * *

Když se giž přibljžil swadebný den,
Wygeli k swatému Wogtěchu wen
Radosti plni, a smjchu;
Newěstě se ale nechtělo smát,
Předčila snad ona, co se má stát;
Nebo se hrozyla hřjchu.

* * *

„Skáče nám přes cestu zagečj skot,
Prowece newěsta: Zkusýme psot;
Obraťme raděgi zpátky!“
„Blázýnku! domow má tato zde zwěř;
Na tyto powěry wěřj gen zběř,
Weselá buď, a nech hádky.“

* * *

„Poslechni kánj, a gestřábů kwáč,
Žalostných seyčků, a kulissů pláč;
Strasslivá znamenj stále!
Tento gest rozmilý, swadebný zpěw!
Nenj to na sstěstj, znamená krew,
Negedu s wámi giž dále.“

* * *

„Blázýnku! s předsudky nemař gen slow,
Nežádey sauzwuku od hrubých sow;
Nech gim gen po wůli kwákat!
Zpjwey, a weselá gako my buď,
Nech sy gim pokwákat, když magj chuť!
Předce sy budem dnes skákat!“

* * *

Klusali k kostelu přes malý wrch;
Kolo se zlomilo, kočár se zwrh,
Wypadnauc dostali rány:
Newěsta nechtěla dálegi gjt,
Ženich se obáwal še swazkem dljt,
W tom gj zas kwákaly wrány.

* * *

Wnislaw se mezy tjm k domowu bral,
Z děbiny bohatstwj s sebau sy wzal,
Žiwot chtě wésti teď sladký:
Zahlédna v mjsta blažený háj,
Myslil sy widěti nebeský ráj:
Nemněl, gak osud ge hladký.

* * *

Služky se ochotně, wesele ptá:
„Co dělá, zdráwali Bělinka má?
Gestli pak o mne co dbala?
Kdež pak ge? co dělá, gesstě snad spj?
Musým sy pospjssit nahoru k nj,
Častoli na mne se ptala?“

* * *

„Nehrubě — měla zde bohatých dost!
Dnes ge zde oprawdu zbytečný host;
Za wděkli newezme službau? —
Mohl se nawrátit o něco spjš,
Bylby byl na swatbě drobátko bljž
Být mohl tlampačem, družbau."

* * *

Děsýcý služčina potupná řeč
Prohnala gemu hned srdce co meč;
Třásl se na celém těle.
Prawdiwé prawdy mu potwrdil lid:
Vbohý žiwota strastného syt
Nežádal žiwu být déle.

* * *

„Samá gste peleš gen, podwod a klam,
Kyž peklo odewra šeredných tlam
Chce hromem newěru mstjti!"
Na to sy na swého klusáka sed,
Za nimi pustil se co ptačj let
Pomsty sy žádage wzýti.

* * *

K kostelu swatby se hnal geho spěch:
Zawřen byl; protož y obrátil běh
K ženicha lstiwého bytu.
Tu zaslech plesy a hudebný zwuk,
Wssecko to, weselost, swatebný hluk
Dodalo wztek geho cytu!

* * *

Zaufale w ruce nes wyňatý meč
Dále pak přissel, hned přestala řeč,
Konec tu smjchu a weysků.
Hudba hned počala zmateně znjt,
Sklenice wpadly chtjcým z nich pjt,
Přestaly rozmluwy heysků.

* * *

Ženicha odstrčiw, k newěstě sed,
Bázliwý ženich hned co stěna zbled:
„Newěsto! na nasse zdrawj!
Choti můg, nagdešli něgakau lest,
Ať sesslе Bůh na mne hanbu a trest!
Přjsaha něčj tak prawj.“

* * *

Nėgak gſy bledá: y wygew mi proč?
Wchyl ſe do kola, drobet ſy ſkoč;
Sumaři pekelnau hreyte!
„Wdáwá ſe pekelné newěry plod,
Béře ſy kůgce a peleš wſſech pſot
K hudbě ſe hbitěgi měgte!“

* * *

Newěſta vpadla do těžkých mdlob;
„Newěrný holaubku honem ſe wzchop!
Přiwiň ſe k chotowu boku.“
Bleklý ženich měw neywjce ſtrach
Pochopy ſwolal, a kde kdo byl brach
Kázal dát okowy ſoku.

* * *

„Bjdnjcy! ſtraňte ſe, zanechte paut,
Syce hned w ſwé krwi budete plaut,
Ten ſlib ge w ſrdcy mém ſwatý!“
Ženicha zkrwácel, poranil ſtráž
„Co gſy chtěl bjdnjku, toho giž máš“
Poſléz dán do paut co gatý.

* * *

W Praze byl wyssetřen. Dán mu byl kněz,
Káral ho, gak gen tak hluboko kles,
Že sotwa lze winu smýti!
„Wyplatjm swau smrtj prchliwost rád;
Držjwe než přigde wssak pohromy pád,
Držjwe se musým předc mstjti.“

* * *

„Zaufalče! pomni, žes ztracený syn,
Nelze se mstjti: hleď smazati win,
Nechcešli do pekla přigjt!
Bude tě smažiti pekelný host,
Wylege na tebe zawilau zlost,
Nelze pak od tamtud wygjt.“

* * *

„Což pope tak mnoho o pekle djš,
Kde wězý, pověz předc, gestli pak wjš?
Sáhni! wře w wnitřnostech peklo!
Peklo ge, bez pomsty se swěta gjt,
Ani k nj něgaké naděge mjt,
Hořj giž w žilách wssech peklo!“

* * *

„Zaufalče! modli se, tobě by Bůh
Smazati ráčil ten weliký dluh!
Dobroto! nesuď ta slowa!“
„Mlč brachu, wjm nynj, gak se chcy mstjt,
Co budu na žiwě, pořád chcy kljt,
Po smrti strassit co sowa!

* * *

W půlnocy, když budau na loži spát,
Anebo oplzle pospolu hrát,
Přigdu gich sskrtit a trhat.“
Marně geg dlauho kněz nabjzel dost,
Když z něho mluwily wztek, msta a zlost
„O, nechtěg pokánjm mrhat!“

* * *

Newěsta přissedssi k sobě zas z mdlob,
Nechtěla žjti děl, chtěla gen hrob,
S hlawy sy wlasy hned rwala!
Proklela manžela, hanebnau lest;
Swědomj, newěra, ztracená čest
K záhubě zmatenau zwala!

* * *

Roztrhla zaufale swatebnj ſſat,
Na darmo těſſil gi ženichůw ſwat;
Těſſenjm zwětſſowal ſmutek.
Spatřiwſſi přitom y wylitau krew,
Wſſecko co půſobil Wniſlawůw hněw,
Proklela ſama ſwůg ſkutek.

* * *

W zaufaloſt lákal gi krwawý pád,
Gala ſe do Prahy za njm ſe hnát,
K němu ſy nedala bránit.
K němu ſe dodrala do wězenj,
Žádati chtěla tu odpuſſtěnj:
Měli gj také co bránit.

* * *

„Puſťte ho, ať mi gen vdělá ſmrt,
Sotwa mi ſpůſobj boleſti čtvrt,
Původce twého gſem pádu.
Nemohu přeneſti kletby té tjž,
Když gſy ſe nawrátil vbohý ſpjš,
Nežli gſem ſpáchala zradu.“

* * *

„Potworo! na swětě genom se plaz
Podwodná! ať ge ti newěrný zas,
Žiwa buď k žalosti pauhé!
Kdo bude chtjt lstiwý gmenowat twor,
Twé gméno wyslowj; tys klamu wzor!
Trp nečest, trápenj dlauhé!

* * *

Gakž mohl twůg asy newěrný duch
Před knězem w chrámě, kde žiwý ge Bůh,
Že nemáš giného, lháti?
Z mysli tak brzo ti wypad twůg slib?
Nemine, wěř, tebe pohromy ssjp,
Žes chtěla s přjsahau hráti.

* * *

Kdybych tě gak žiw gen nebyl byl znal,
Nebyl byl wjry k twým slowům gen dal,
Nikdý y přes twůg práh přessel:
Nikdý bych nebyl co zločinec zde
Na mjstě poprawnjm, w mladosti swé,
Od kata ohawně sessel.

* * *

Pro tebe musým teď se swěta gjt,
Od rukau katowých odplatu wzýt:
Bůh ti to splatiti ráčj!
Nemohu bydleti na swětě dýl,
Bljžj se auprkem ohawný cýl,
Odbeř se, hodina kráčj!"

* * *

W saudnicy přiweden, sprosstěn byl paut,
Držen byl na něho krwawý saud,
Rozsudek wynesen: k meči.
Že ze msty strážného smrtedlně sek,
Bezbožnau zaufalost, mstiwosti wztek,
Vkrotit nedal sy péči.

* * *

Když se giž přibljžil popravnj den,
Wywedli za bránu kati ho wen;
K popravě smutně sy kráčel.
Zbljzka y zdaleka přiběh sem lid,
Každý swůg opustil daleký byt,
Kdo gen moh, každý se wláčel.

* * *

Widěla z okna, gak bolestně ssel,
Oči gak sklopené do země měl,
Za njm sy pospjssit dbala.
Dweřmi gj bránili, krátký byl čas:
Oknem wen skočila — srazyla waz, —
Konec tak truchliwý wzala.

* * *

S krku mu hedbáwný swljkal giž ssat,
Zawázaw oči a wytáh meč kat,
Oddělil od hlawy tělo.
Slzel a powzdychl pro něg sy lid,
Kopal se pro oba — studený byt,
Wsse y s nj autrpnost mělo.

* * *

Blјž sebe wyžádal lid pro ně hrob;
Pročež ge oba dwa geden gen strop,
Geden gen přjbytek kryge.
Roste tam bodláčj, kopřiwy, bljn,
Widět ge w půlnocy bělawý stjn;
Ptactwo tam přesmutně wyge.

Dwě sestry.

Dwě sestry kwetly w mladosti
Tak krásně gako mág;
Z nichž starssj w lepké marnosti
Zwolila sobě rág.

* * *

Wssak druhá žila w čistotě
Obljbjc sobě ctnost,
Kochagjc se gen w samotě,
W nj nassla blaženost.

* * *

„Ty newjš, co gest sstastný swět,
Gen sestro mrháš čas:
Požiti máme geho kwět,
Newrátj se nám zas.

* * *

Manželský osskliwj se staw,
Gest zhaubce radosti,
Gest pauhá strast, a trudný daw:
Stěstj žjt w zwolnosti.

* * *

Smutný gest žiwot w kragině,
 Neznámý nowý krog:
W Praze ge práce gedině
 Zpěw, plesy, krásný strog.

* * *

Kde kráčjm, sswarnj ginossi
 Po mně se třesstěgj,
A hledjm na ně w rozkossi,
 Když se mi klaněgj:

* * *

Tu prosý wraucně mnohý hoch,
 Že zagde milostj;
Tu chwálj, ponižuge noh,
 A ljbá wraucnostj!

* * *

Gako když růže w podletj
 Swá ňádra rozwige,
Co krásného gest přiletj,
 Rozkosse požige.

* * *

Gak zakuklené kwjtečky
 Brauk každý nechá stát,
Tak o studené djwečky
 Kdo z milků bude dbát?"

* * *

Dj druhá „Sestro bezbožná,
 Gak twá čest zhynula,
O, gakby máte nábožná,
 Nad tebau ztrnula.

* * *

Kdo tě ctj, podwodný gen swět,
 Čest geho gest gen klam,
Wábenj geho gest gen ged,
 Kdo ssal geg, — gest ten tam!

* * *

Zbawen gest duch twůg swobody,
 Chlipnosti otročjš,
Na tebe pustj nehody
 Než se gj wytočjš;

* * *

Nepřjtelkyně wlastnjch gest,
Plodj gen tesknosti,
Odgjmá statek, zdrawj, čest,
Přiwádj k tuposti.

* *
*

Blažegi žjti newinně,
W čistotné lásce plát;
Gednoho ctjti gedině,
To káže ctnosti řád."

*
* *

Smjch z nj sy strhla swětačka,
Že mrhá sstěstjm blaud,
Že gest předc prawá sprostačka,
To že chce swěta praud!

*
* *

A plaula w marně slepotě,
Kam wicher swěta wál:
Druhá zas žila w čistotě:
Která z nich přissla dál?

*
* *

Tak brzy chlipnost pozřela
Swětačce spanilost,
Zhyzděná osamotněla,
Teď se gj stjtj host.

* * *

Mladostj tuze kwapila,
Pozdě sy nařjká,
Swau krásu, statek ztratila,
Mrzkostj opyká!

* * *

Když sestra w sstěstj oplýwá
Blažená w milosti,
A w manželstwu teď požjwá
Nezhaubné blahosti.

* * *

Chowánj w mládi newinné
Wzbuzuge wážnost, čest,
Y zachowalost nezhyne,
Ta w stářj bude kwést.

* * *

Dwě cesty wedau k blahotě:
   K neprawé rozkoš, swět;
Do lůna padnau lákotě,
   Nelze se wydrat zpět.

*
*   *

Tam wede drsnau cestu ctnost
   Na přjkrý bláhy hrad:
Chceš li mjt sstastnau budaucnost,
   Řeď čistotau se mlad.

*
*   *

Gest základ bláhy poctiwost
   A zachowalá čest,
W nj bydlj sstěstj blaženost,
   Nedeyte sebe swést.

Dobroslaw a Blahusse.

Dobroslaw:

Kdybych hognost zlata měl,
Wssecko bych ti za odměnu,
Za twau lásku, skrownau cenu,
Wzdáti chtěl.

Blahusse:

Nežádám sy skladu mjt,
Netřeba ge k blaženosti,
Vmjm málem w spokognosti
Sťastně žjt.

Dobroslaw:

Kdybych panstwjčkami wlád,
Neb měl množstwj dědin, statků,
Wsseckybych ti bez ostatku
Welel dát!

Blahusse:

Láska genom bohatj
Láskau odměnnau swé sluhy,
Se statky se lásky dluhy
Nesplatj.

Dobroslaw:

Pro tebebych sobě přál
Důstogenstwj, abys ctěna,
Skrz mne byla powýssena
Dál a dál.

Blahusse:

K čemu klásce důstognost? —
Dost mám, wzals mi srdce drahé:
Rozwedlaby planj blahé
Nestegnost.

Okauzlenj.

Porad Bělo! co mám začjt,
Bych tě nemilowal;
Porad, bych tě z myſli zbawil,
O rozum ſe nepřipravil,
Cobych potřebowal? —

* * *

Ty, prý, kauzly žabjm wjdlj
Srdce méš mi gala;
Proto nemám nikde ſtánj,
Myſljm na tě bez přeſtánj,
Tyš mi vdělala.

* * *

Darmo za klobaučkem ſtřemchu
Proti čárám noſým;
Ale milá ſtřemcha wěchu
Neſlaužj mě za vtěchu,
Pomoz ginák proſým.

* * *

Ondy gsem dle přátel rady,
  Dřjwe než se dnělo,
Setřás rosu s černé třessně,
Gj sy potřel oči spěssně,
  Nic to neprospělo.

* * *

Co aš proti tobě mohau
  Rosa, střemcha, páry?
Oči gasné, twáře hladké,
Wlasy hebké, řeči sladké,
  To gsau mocné čáry!

* * *

Poraď Bělo! čjmbych mohl
  Odměkčit twau twrdost?
Nelze kráse odporowat;
Gakbych tě moh nemilowat!
  Proměň w lásku hrdost!

Zamilowaný.

Kolikráte předěſſeno,
Zarmauceno, potěſſeno
Bylo ſrdce od mnohé!
Často celé občerſtwuje,
Často w chwjlce zaſe bylo
Skljčené a vbohé.

* * *

Brzy děwče modrooké
Gako ſrnka přediwoké
Srdce gemně ranilo:
Brzo ſywé černohlawé,
Tiché, krotké, oſtejchawé,
Spokognoſti zbawilo.

* * *

Tam zas ſličné, miloſtiwé
Plné důwtipnoſti žiwé
Wylaudilo pléſánj:
Tuč zas ruſé baubelaté,
Kadeře též gegj zlaté
Srdce galy k wzdychánj.

* * *

Často mlékosněžná ňádra
Wzdychagjcý plna gádra
  Ponaukala k radosti:
Když pak děwče žhawým okem
Po mne hnulo; tu mne skokem
  Ranil osten milosti.

* * *

Sotwa minuly dwě nocy,
Bylo po milostné mocy,
  Bylo srdce swobodné.
Wesele gsem sobě zpjwal,
Gako gindy gsem se djwal
  Na diwčičky podwodné.

* * *

Ted wšak cýtjm roznjcenj,
W srdcy bolné skormaucenj,
  Nelze ani láskau spát:
Cýtjm w srdcy dychtiwosti,
Po nj stále taužebnosti,
  Cýtjm tužbau dušši plát;

* * *

O, gakž se w mé dusſi dělo,
Co gſem tebe ſličná Bělo
Zahljd ſedět w zahradě!
Stromy kwětem opogené,
Srdce láſkau poſněžené,
Tolik kráſy w hromadě!

* * *

Sličnoſti se rozwjgely;
Ptácy znowu kráſně pěli,
Na twá ňádra padal kwět,
Prawé ragſké potěſſenj,
Kyž ſe nikdý nepromĕnj!
Nebem zdál ſe být mi ſwět!

* * *

Od toho pak práwě čaſu
Waſſj kráſy, zpěwných hlaſů,
Newſſjmám ſy diwčičky;
Waſſe ſličná, mladá ljce
Negſau pro mne pěkná wjce —
S Bohem buďte holčičky!

Běla a Wláda.

Běla.

Kdyby ſſtěſtj přálo lahodnoſti
  W ſňatku bratra twého obgjmat;
Na ſwětěbych měla wſſeho doſti,
  Nechtělabych ničjm oplýwat.

Wláda.

Srdce mé gen ſtrýce twého welj,
  S njm gen kdybych byla ſpogena;
Chtělabych ſwět za to dáti celý,
  Tenkrátbych gen byla blažena.

Běla.

Neſſťaſtné geſt naſſe pokolenj!
  Přát ſy nemá, koho miluge,
Stjſněné geſt zcela při wolenj,
  Zřjdka s žádaným ſe raduge.

Wláda.

Nad nás mužowé gſau blaženěgſſj,
  Po každé ſe mohau ſnažiti,
Žádat djwky y té neyſličněgſſj,
  W gegjm obgetj ſe blažiti.

Běla.

Šťastná budeš: pomocy chcy tobě,
Chcy twůg plápol čile wyzradit.
Swolj; w stawu gsy y w smutné době
Žiwobytj gemu osladit. —

Wláda.

Ty gsy hodna lásky bratra mého —
Máš se těssit w geho obgetj;
Wládnu njm: on plánj blaženého
Nezawrhna wstřjc ti poletj.

* *
*

Pomláſka.

Hody! hody! do ſprowody
Žádám o pomláſku:
Nechcy wagec malowaných,
Ani ſrdcý znamenaných,
Woljm gedno, láſku.

*
* *

Wůkol připrawugj panny
Milcům za koledu
Pomláſku dnes chutnau, ſſwarnau,
Chceš, bych konal ceſtu marnau?
Což máš ſrdce z ledu?

*
* *

Odměň, co gſy ſlibowala,
Zdaž geſt toho málo?
Newezmu dnes mjſto láſky
Drobet hraček za pomláſky,
Wſſeby ſe mi ſmálo!

*
* *

Wiz, gak pro tě srdce tluče
Též gak dychtj tuze;
Ale wždycky pauhé sliby,
Nikdý sňatek, samé chyby:
Omrzý mne chůze.

* * *

Když gsem tobě přines pauti,
Když dal wázaného,
W trhu wěcy čisté kaupil;
Tenkrát gsem ti w srdce staupil,
Neznalas mne swého.

* * *

Když ti zwučně pod okénkem
Hudba libá hrála;
Neb když gsem dal strogit hody,
Wodil k plesu do hospody,
Na mne gsy se smála.

* * *

Když gsem stawěl krásné máge
Pentlj ozdobené;
W letě wodil na procházku,
Slibowalas wždycky lásku,
Srdce vpewněné.

* * *

Když pak prsten lásky prawé
Záwazek gsy wzala,
Že spjš prst y prsten segde,
Než ti giný w srdce wegde
Ted mus ho snad dala? —

* * *

Wjm, proč děláš nowé chůty,
Odkládáš wždy sňatek,
Od welkonoc do sprowody,
Od letnic až zmrznau wody:
Poslez na twůg swátek.

* * *

Slibům podwádice wěřjš,
Dychtjš sy geg hleděť,
Že má drobet hebká ljce —
Nechá tebe — má gich wjce —
Owſſedněnau ſeděť.

*
* *

Wjc ſe nedám wěru ſſálit,
Nechcy odkládánj.
Wygew, ljbjmli ſe tobě,
Wrči krátkau lhůtu ſobě
K ſňatku, k radowánj.

*
* *

Tu pak hody, do ſprowody,
Weſeloſti, ſwátky,
Radowánky, kratochwjle,
Že gſme doſſli ſwého cýle,
Budem držet ſňatky.

Wýstraha.

— ⏑/— ⏑ — ⏑/⏑ — ⏑
— ⏑ ⏑ — ⏑ — —

Na přjkré nechoď skály,
Vpadna srazylbys waz:
Do hlubin nelez zhaubných,
Zahyneš vtonutjm.

* * *

Hustými nechoď lesy,
Wrahowé bydlegj tam.
We hradech nespi pustých,
Strassidla dusegj w nich.

* * *

Nad wssecky zkázy, zhauby
Wyhni se tak gako rek,
Laisky swodné krásy,
Wábného lichocenj.

* * *

Patrné tam a pauhé
 Aurazy k spatřenj gsau;
Zde wnadné léčky kaužlj
 Wtěchu blahu klid!

* * *

Wssak z cesty swádj sstastné
 Heyno giž podwedených,
Pyká lsti wábné; množstwj
 Nalezlo zahynutj!

Wyssehradský slaup

aneb:

Předivná hystorye

o

sedláku, gak od čerta sklamán byl.

Item:

Kterak týž čert z Řjma slaup vkradw od sw. Petra potrestán byl.

Poslyšte, co chcy wám
O čertu swodném zpjwat.
Na slaup, co vnes, djwat
Každý se může sám:
Gest schowán pro památku
K cti weyročnjho swátku.

* * *

Gest podnes gesstě čert,
Radč čelo pokřižugte,
S zlým duchem nessasskugte,
S njm nenj žádný žert:
Ať se wám nevkáže,
Něčeho nedokáže.

Minulý o něm čas
  Nám wyprawuge diwy;
  Co my snad budem žiwi,
Nestaneť se to zas;
  A o něm obrazowé
  Gsau wssěho důkazowé.

* * *

V nás gest řjdký host,
  Wždyť pak ho nenj třeba;
  Neb se o geho chleba
Gich dere, pere dost;
  Zdaž mu dost nenadhánj
  Y mnozý Milostpáni?

* * *

Gak slyssjm, wenku má
  Ledacos gesstě tropit;
  Sem tam se mnohých chopit;
Kdo tomu wjru dá?
  Ten wjc zwj, a též mnoho
  Wyběře sobě z toho.

* * *

Gde gednau ten zlý host
  Skrz Čechy na obchody,
  Hledage na mleyn wody;
Gjř nassel často dost;
  Byl neznán po osobě,
  Giř změnil w každé době.

* * *

Wyzáblý co komár
  Wzal twářnost gikrnatau,
  Kučeru kostrbatau:
Nenj to v nich rár;
  Dost ge tam parukáčů,
  Prawj tam v břicháčů!

* * *

Sbor wysulo se dám,
  Tyř geho černau kůži
  Wyssteyly gako růži,
(Pročby se ljčil sám? —)
  Zakrywsse tupé rohy,
  Oháňku, koňské nohy.

* * *

Swátečnj oděw měl,
  Portýrowané ſſaty:
  Od hlawy do ſpod paty
Celý ſe zlatem ſtkwěl;
  Žádný geg wida pána
  Nedržel za ſrſſána.

* * *

Kudy gen koli táh
  Ten zralý, ſſtwaný ſſjbal,
  Hned každý oděw ljbal,
A klobauk před njm ſtáh:
  Pohledw tu na ſedláka
  Řek, toho lapnu ptáka.

* * *

„Tatjku, co ge wám?
  Gſte celý zamyſſlený,
  A wſſecek ſkormaucený,
Autrpnoſt s wámi mám;
  Wždyť nemáte ſnad ſaudů,
  Neb pomačkaných audů?“

* * *

„Wám gest se lehce ptát,
Mně žena hladem pláče,
Bogjm se karabáče,
Nic nechce žádný dát;
W tom zatroleném swětě
Gen drjčům sstěstj kwěte!“

* * *

„Hleďte se k pánům mjt,
Daufeyte na křesťanskau
Lásku a pomoc panskau,
Ti budau o wás bdjt!
Gá sám wám z lásky pauhé
Wděljm sstěstj dlauhé!“

* * *

Hned měssec z kapsy wzal,
Wkázal na plecháče,
Sedláku srdce skáče;
Zwlásst, když mu poklad dal.
„O, gaké wám wzdám djky
Za wasse wzáctné ljky!“ —

* * *

„Nic nechcy, řek zlý host,
Než to mě přislibjte,
O čemž ted sotwa wjte
Doma; mámť na tom dost.“
„Po čtyřmecytmém roce
Mrzet to bude otce.“

* * *

Zapsawy se krwj swau
Pospjchal k swému statku.
Když w kautě swůg plod, matku
Wzhljd: seznal zradu zlau.
O je! tuť sskrábal wssi,
Že prodal lidskau dussi.

* * *

„Toť nenj čistá wěc
Ljčiti na sedláky;
Což sobě na měsstáky
Netraufá wzdělat klec?
Neproběh gegich sskoly,
Podwádj raděg w poli.

* * *

Čert krk té ſſelmě zlam:
Kdožby to z lidj wěděl,
Podwodně že tak hleděl?
Stalo ſe — ge to tam!“
A wzhljdna na penjze,
Bylo mu zas gak w mjze.

*
* *

Po čaſe dál a dál
To ſtraſtné nemluwňátko
Giž bylo pacholátko;
W powěſti klauček ſtál,
Že roſte na zahrádce
Čertowě: znán byl w hádce!

*
* *

Byw na ſſtudye dán,
Tu teprw tropil ſſrůtky,
Newole s židy, půtky,
Wůbec byl w Praze znám:
A z nabádánj ſtreyce
Po židech házel weyce.

*
* *

Musyl sy dát, když wzrost,
 Z matčiny náklonnosti
 Řjkati Welebnosti!
Ačkoli nerád dost.
 Neb geho powolánj
 Byly hry, hodowánj.

* * *

Prymicy giž měl mjt.
 Budaucy hospodyně
 Zakládat na hostině
Chtjc sy dát: hosti ctjt
 Chystala wsse. Tu k synu
 Otec dj: „Odpusť winu.

* * *

Mne tjžj welká wěc,
 A giž skrz mnoho časů
 Nebyl gsem bez tartasů,
A musý wygjt předc,
 Tys zapsán zlému duchu,
 Dnes přigde pro tě w puchu!“

* * *

„Toť gest překrásná lež!
Takowé powjdačky
Nawěte mluwit ſſpačky,
Newjte, že mám pleš?
Nic nedá na takowé
Učenj naſſe nowé!“

* * *

Řjcy ſy djtě dey,
Než přigdeš do pazaurů;
Nic nedá na twau zpauru,
Wywáznaut raděg dbey.“
Tu mu hned od porodu
Wyprawil geho ſſkodu.

* * *

Nemáš ſe přede co bát;
Máš tré giž poſwěcenj.
Poſwátné wem kořenj,
S potworau nechtěg hrát.
Wěř dobré, ſtaré wjře,
A wem tři ſſkapuljře.

* * *

Když se strassidel čas
Přibljžil: o půl nocy,
„Zeytra máš být w mé mocy“
Rozleh se temný hlas.
„Hodina twá giž padla,
Wystaupneš ze diwadla.“

* * *

Giný ze strachu křeč
Dostalby do gazyku,
Třásby se nad osyku;
Kněz ale nassel řeč.
„Přegde mu lasskomina,
Má přitom nenj wina.

* * *

Děrawau ljčil klec,
Wždyť mne můg otec čekal,
A přjsstjch křtin se lekal;
Wždyť o mně musyl předc
Alespoň něco wěděti,
Kamž pakby musyl hleděti.

* * *

Matka mne dlauhý čas
Musyla znalé nosyt,
Než otec kmotry prosyt
Musyl, a držel kwas:
Rozsaudj nás w tom práwo,
Nebude mu tam zdráwo."

* * *

„Dát sobě zagjt saud,
Zná málo adwokáty,
Ti hledj na dukáty,
Musylby palcy hnaut!
Neb bez zlata a střjbra
Nezýská ani stýbla.

* * *

Kdož o nich newj z wás,
Od dáwných že nám časů
Za wěrnau slaužj chasu;
A zastáwagj nás,
My dbagjc o různice
Gim cpeme pokladnice."

* * *

„Mne přigmau pod swůg wlásst
Přede mnozý gemu k zlosti;
Neb k prawdě vctiwosti.
A gá nawedu zwlásst
Wesskeré na něg kněžstwo,
Toť mu wyžene pestwo.

* * *

Tenkrát za geho lest,
A že gest lidský sskůdce,
Wssech dráčů sswarný wůdce,
Wyřkne se mu zde trest:
Nevgde odtud zhola,
Sibenky nebo kola."

* * *

„Ze wssech mi negde strach,
Hodlám gim podlé noty
Zazpjwat mnohých psoty;
Bude gakoby prach
Gim sypal; bude tisse,
Gak když se ortel pjsse."

* * *

Dlauho trwal ten hluk,
Čert nechtěl vstaupiti,
Kněz se dát olaupiti:
Až zawzněl zwonku zwuk
Do modljcýho kůru,
„Půgdu tam, musým wzhůru!“

* * *

Tu wraucně dělal křjž.
Trhne to se swěťáky,
Když teprw pro strassáky
Nemohau snésti tjž:
Zdwjhagjc k nebi hlasy,
Trhagjc s hlawy wlasy.

* * *

Tam na obrazu wzhljd
Řjm s obchodnjmi krámy,
Se slaupy wážné chrámy:
Začal ten obraz ctjt.
Přisslo mu pomyšslenj,
Genž neslo vtěssenj.

* * *

Za záby stál zlý duch,
Chtěl se kněz narownati,
Hodláli dokázati
(Že platnost má mjt dluh)
Slaup pazaurama swýma
Wnesti přes mssi z Řjma.

* * *

Zpauzet se dal Pan Čert,
Že gest tam předc kus cesty,
Takowau sochu nésti
Že nenj hrubě žert;
Předc wssak se wyrownali,
Mssi welkau wygednali.

* * *

W kaple zwonek w tom
Wygewil ke mssi známku,
Tu pádil zlý host z zámku,
Gakby ho nes sám hrom:
Co Blanssart v powětřj
Snásse se dále wětřj.

* * *

Mezy tjm se mohl kněz
Okausat v oltáře,
Začal kljt na ššumaře,
Že gim podmazal pes;
Zpěw držel za powyky,
A ohluch od muzyky.

* * *

Keyklal se sem a tam,
Gakby měl w botách ššjdla;
Nenapadla mu gjdla,
Trápil ho čertůw klam.
Hosti neznagjc ššrůtky
Myslili na pochrutky.

* * *

Od kredo sotwa kus
Zazněło dolů z kůru,
Když w tom giž dábel wzhůru
Nes křče strašný brus.
Což se má s knězem djti?
Na tenké wišý njti! —

* * *

„O, wyslyš knězstwa aud,
O, pomoz swatý Petře!
Neb ty ho zaneš wětře,
A skončiž ten můg saud,
Ať ten twůg dnessnj swátek
Přinese čertu zmatek.“

* * *

W tom swatý Petr slaup
Z nebeské zahljd brány.
Čert gaké knězy rány
Chystá, proto ho shaup.
Vslyssew kněze hoře
Vwrhnul čerta w moře.

* * *

Dobře se stalo tak,
Že se w gezeru topil,
Proč knězjm psotu tropil.
On wynaložil wssak
Poslednj kapku sýly,
By dossel k swému cýli.

* * *

Wssak hotow gsa giž kněz,
Hned zgewil lidu wssemu,
Co se wsse dálo gemu,
Co lze vzřjti dnes:
Že bez placenj wssehо
Uwidj rohatého.

* * *

To slyssjc mnozý hned
Pryč pádem utjkali,
Tam domy vwjrali:
Tu ho čekali zpět
W ochraně pod růženey
Dotýkanými wěnцy.

* * *

Rarássek přiljt w tom,
Poznal hned po intrádě,
Že přelstěn gest w swé zrádě;
Prorazyl tu gak hrom
Do chrámu slaupem djru,
Zanechaw puch a syru.

* * *

Každý se diwák lek:
Ten se dal do žehnánj,
Ten řečnil zakljnánj,
Ten strachy před njm klek,
Kněz, že ho marně lákal,
Radostj wzhůru skákal.

* * *

Y každý z nás gest rád,
Že sklepán ten rohatý,
Že mu byl tipec wzatý;
Nebude slaupy brát:
Že nebyl od té doby
Zde spatřen od osoby.

Bohyně Móda.

Wsse se tobě w swětě klanj
Módo! hrdá Bohyně!
Ctj tě kněžna, hokyně.
Kněžj, mnissj tebe hanj,
Ty gsy předce gegich panj,
Těm ty gewjš nowý střog,
Oněm kážeš strastný krog.

* * *

W hlawnjch městech máš swé chrámy,
Tam twá hrdost přebýwá!
Nowotau cti dobýwá;
Oltáři gsau stkwostné krámy,
Dworně se w nich gedná s námi;
Každý widěn býwá rád,
Kdo gest w stawu oběť dát.

Kregčj gsau tu arcykněžj,
Ceptiššky, twé šwadleny,
Čepčářky a pradleny:
Na radu k nim wšecko běžj,
Twůg w nich prorocký duch ležj,
Neomylný z nich gde hlas,
Co ty weljš každý čas.

* * *

Na koho twá mocnost ráčj
Dechnaut, hrd se nafaukne;
Na giné gen pokaukne;
Nádherně sy wšudy kráčj,
Paty pyšně djwně wláčj,
Kauká z nebo welký duch:
Že gest ctný twé slávy druh.

* * *

Ženské k tobě wětšj magj,
Že gsy ženská, důwěrnost,
W rozkazých twých powolnost;
Nerády sy kázat dagj,
Od tebe wše přigjmagj;
Na paut gezdj do twých měst,
Rozmnožit twau wenku čest.

Bez rozwahy pod ochranu,
Kdo má čjm hnaut, přigjmáš,
Zásluh ty sy newssjmáš:
Rauchem kryges wady, hanu,
Osslechtuges marnau pannu,
Nadchneš wážnost, ssleehtu, wtip,
Wážným nagdeš mnoho chyb.

* * *

Co gen weljš, to gest hezké,
Druhé wssecko osskliwé:
Mrawy staré poctiwé
Zdagj se lýt tobě weské!
Zawrhuges řeči České!
Nechme twého praudu běh,
Nezahyne tebau Čech!

* * *

Modlo, do wssého se pleteš,
Nad wssjm chceš mjt králowstwj,
Nad wssjm konat otroctwj:
Ledcos do hromady meteš,
Gako ženská ledcos spleteš.
Swětu zákon gest twůg blud,
Zdali w čem máš předce stud?

Tussjm, že máš podřjkačku,
Potřesstěné rozkazy,
Possetilé vkazy:
W nowých wěcých widauc dračku
Myslјš, každý že twau hračku,
Gako djtě musý chtjt,
Nowoty twé swaté ctjt? —

* * *

Vkrutnice! mnohé panny
Připrawilas o wěnec.
Často mnohý mládenec
Dát se ti chtě do ochrany,
Pro tě dopustil se hany;
Žádnau neměl daň a plat,
By moh zgednat marný ssat.

* * *

Lstiwá! mnohý gako oka
W hlawě ssetřil tebe rád;
Gak ti nemoh daně wzdát,
Opustilas swého soka,
Shodilas ho do hluboka!
Newděčná! ty z milých swých
Strháwáš sy brzo smjch.

Wrtkawá! dnes chocholaté
Čepce, djš, gsau přehezké,
Zeytra zase připleſklé:
Lebky gsau dnes kulowaté,
Zeytra hezké čtwerhranaté,
Třpaſljcké dnes mjt chceš,
Zeytra welké gako wěž.

* * *

Třeſſtěnost twau chwálj ženy
Denně chtjce nowý ſtrog,
Maudrý zwolj wážný krog,
Newſſjmá ſy drahé změny,
V koho chceš mjti ceny? —
V milownic čaſtých změn,
Aneb v maudřegſſjch gen?

* * *

Bylas, Módo roztomilá!
W dáwných čaſech wážněgſſj,
W dobrých zwycých ſtálegſſj:
Co ſe ſtalo, že twá čilá
Hlawa teď geſt poſſetilá:
Budto třeſſtjš; neb twůg wzhled
Mjnj ſfantik celý ſwět? —

Mnohý národ w krogjch stálý
Nedá se swést nowotau,
Komonstwo twé lákotau
Podpálené wůbec ssálj:
Změny wlastnj pro zysk chwálj,
Často starý krog zas zpět
Wodj: diwj se mu swět.

* * *

Nelze w lidské společnosti
Chodit čistomanitě:
K čemu přerozmanitě?
Podlé země potřebnosti
Magj býti způsobnosti:
W dobrých wěcech k čemu gen
Potřeba gest častých změn?

* * *

Šťastnj gsau ti národowé,
Wlastenský genž nesau krog,
Neznagjce nowot rog!
Ženy nectj — změny nowé,
Tam se plodj hrdinowé;
W zássti gest tam nowot druh,
Panuge tam předků duch.

Když máš přede swět w poddanosti,
    Gedney gako Bohyně:
    Vweď dobré gedině.
Do zwyku gen vweď ctnosti,
Probuď k wlasti náklonnosti,
    Naššinskau řeč k srdcy wem,
    Šťastna bude Česká zem.

Wolenj.

Ať Samohrdku k wůli wěnu,
An nauzy může wýhost dát,
Kdo chce sy wolj za swau ženu:
Na ljcých gměnj ge gj znát;
Ta w srdcy nepůsobj změny,
A nemá s zlatem žádné ceny.

* * *

Též Sláwky, gegjž přjbuzenstwj
A slowútný y wzáctný rod
Pomohliby mně k důstogenstwj,
K hodnostem přelezt mnohý schod;
Nežádám: gest syc děwče hbité,
Wšsak přitom tuze rozmanité.

* * *

O Wtipku w vmělosti zběhlau,
Genž na lautnu zná libě hrát,
Obrazy kauzlit w raušsku gehlau,
Nechcy se s ginochy též drát;
Gest w vměnj syc tuze znalá,
Wšsak wjc než třeba wychytralá.

* * *

Mne Kwětka, gegjž krásy chwála
A powěst táhne hochů rog,
Byžby se sebe lepšj zdála,
Stkwostněgšj sebe nesla krog,
Neděsý: krása prázdna ctnosti,
Neplodj prawé blaženosti.

*
* *

Ach! tebe Bělo! srdce welj,
Ač negsy neysličněgšj z wšech,
Nepatřj tobě statek celý,
A nečetla gsy chumel kněh:
Ač negsy z slowútného rodu,
Zdaž w očjch ctitele máš škodu?

*
* *

Wšak prázdna peychy, nádhernosti,
A giných dworných, stkwělých chyb,
Gsy tichá, šetřjš sobě ctnosti,
Wštjpeny gsau ti bystrost, wtip.
Tě gedinau sy duše wolj,
Okřegi: srdceki twé swolj!

Básnická milenka.

Krása dusse hledj z oblјčege,
Wzdělanostj okrássen gest duch:
Čistota se sličnostj swau stkwěge,
Nad nj mocy nemá Lásky Bůh;
W činech wssech gen gewj vsslechtilost,
Kdo gi sezná: cýtj čistau milost.

* * *

Gako mudřec prawidla dj prawá:
„W spokognosti bydlj blaženost,
Swětská marnost bublina gest lhawá,
Poklad prawý, ducha wznessenost,
Šťastný nenj, genž má zlata sklady;
Blažený gest skrowný, prázden wady.“

* * *

Zpjwagjc když hrage na kytaru,
Každý gest hned genom pauhý sluch;
Obdiwuge hudebného daru,
W ljbeznosti pluge geho duch;
Gegj zpěw a ljbezné strun zněnj
Podgjmá ho gako w okauzlenj.

Gegj kráſa těla w milém kwětu,
Kterau wnadj ragſká čiſtota,
Dokazuge k podiwenj ſwětu,
Gakau moc má gegj gednota:
Kdo gi wzhljdne, djwku obdiwuge,
Srdce tratj, pléſá, občerſtwuge.

* * *

Ctj gen hochy, gegichž byſtré hlawy
Předčj nad giné wždy ſchopnoſtj,
Netěſſj gj wětrnjků mrawy,
Pohrdá wždy gegich miloſtj:
Maudrého a ctnoſtného ſy wážj,
S tjm ſe žiwot ſſťaſtný wéſti ſnažj.

* * *

Kdo chce wěděť, kde to děwče wězý,
Ať gj hledá, hodna miloſti:
Netřeba ſe pjdit přes pomezý
Lidſké: gednotliwé wlaſtnoſti
Nagde: též y děwče čilé, ſtrowné,
Wſſak tjž, wykázat geſt mrawy rowné.

* * *

Stálý milownjk.

Gak gen chcete, Bělu haňte,
  Marné wssecko tupenj.
Si sy wzýti, gen sy braňte,
  Láska nezná nucenj!

* * *

Překážky gen wjce sýly
  Dodáwagj k stálosti:
Podněcugj mysl, žjly
  Wjc a wjce k milosti!

* * *

Chwáljte gen giné panny,
  Že gsau mnohem krásněgssj:
Na ni wymeyssljte hany;
  Nad ně gest mi milegssj!

* * *

Bohatých gest wjce w swětě,
  Po těch srdce nedychtj;
Zřjdka sstěstj s nimiž kwěte,
  K nim se zřjdka připlichtj.

* * *

Wy gste prázdny cytedlnosti,
Máte srdce gako led;
Gaké w ljcých spanilosti,
Gaký řeči sladké med!

* * *

Oči gasné gako nebe!
Děwče bjlé, newinné!
Budto žádnau, nebo tebe,
Žádá srdce gediné.

* * *

Pro ni wsse chcy podstaupiti,
Bez nj nelze žiwu být:
Od nj nechcy opustiti,
Nechť ge gak chce, gi chcy mjt.

Prosba na Milka.

Proč gſy Milku ſeděl
    Na ljcých mé Běly,
Z nich gſy libě hleděl,
    Pauſſtě gemné ſtřely;
Dokud ſwazek ſwatý
Nebyl geſſtě ſpatý? —

* * *

Zmizels co geg noſým,
Sedni tam zas proſým,
    Neb ſproſt paut z mé ruky,
Bez tebe ge mjti,
Geſt gen w želu žjti,
    Gſau gen pauhé muky.

Na Lilu.

Twrdossigná Lilo, ó gaks hezká,
Když se gako žalobnice blj̃žj̃š
K oltáři, a gedenkrát se nj̃žj̃š!
Kdybys wěděla gen djwko Česká,
Kolikům gsy pokog w srdcy wzala,
Kolikům též roznjtila milost,
Složilabys hrdau twrdossilost,
Přjgemnostj wssechly srdce gala.

Na Lilu.

Přjčina ostřjhaných wlasů.

Slibowal gsem tobě mnichem být,
Chtě co Abelard wždy w lásce žjt,
W tužbě, w wzdychánj, a w truchlenj,
Na twau sličnost mage myšlenj.

* * *

Wšak co z matčina se přemlauwánj
Giný blažj we twém obgjmánj,
Trestěný se aumysl můg měnj.
Bych slib něgak držel, na znamenj

* * *

Lásky čisté, wraucné, horliwé,
Pro paměť swau šťastných někdy časů,
Musý nůžky neljtostiwé
Podlé mnichůw sprostiti mne wlasů.

Žaloba na Amora.

Slyš Wenuše, trestey syna,
Gest nemalá geho wina.
Onť lákáwá w poli, w lese,
Y w diwadlech, w skočném plese:
Slyš w Zewsowu chrámě střelu
Těž do srdce spustil k želu!
Máť odplatau pobožnosti
Být zbaweno spokognosti?
Kdož Perúne bude chtjti
Kdy do chrámu twého wgjti?

O Běle naznámé.

Gindy gsem měl we hře, w čtenj
Wssecko wyraženj.
  Ted se mi to zossklivuge;
Co w mém srdcy cýtjm lásky plánj,
Nic mne netěssj, než s nj se objránj,
  Wsse mne mrzý, co mne od nj odlučuge.
Popřegte mi myslit na ni w samotnosti;
Nechceteli chwálit gegj spanilosti? —

Přánj.

Přálbych čjžčj kamýnek sy mjti,
　　Ne, bych přemocy moh soky,
Nad nimi se tegně mstjti,
　　Aneb zwjdat cyzých kroky,
Prowozowat tagně wsseteěnosti,
Páchat wraždy, křiwdy, neprawosti;
　　Wssak gen proto, djwko ljeoměrná,
　　Bych tě seznal, gestli gsy mně wěrná!
Co duch dobrý bych tě opatrowal,
Každé hnutj, slowo pozorowal!
　　Poznage twau wěrnost, gakbych plésal!
Kdyžbych tě wssak přepad w poljbenj
Giných: tubych cýtil skormaucenj,
　　Tubych hořem celý klesal,
Newěřilbych twému pokolenj.
　　Nechcy toho daru, djwko čilá,
Nechcy osudného přeswědčenj,
　　A tak zůstaneš mně wždycky milá!

Zymai

Hle! gak kryge wůkol hrůza sněhu
Luka, pole, lesy, štěpnice;
Hle! gak do ohřáté swětnice
Wšecko rychle má se k běhu!

* * *

Mrzne, gen to chřestj: ale žhnutj
Wnitřnj w mém se srdcy rozmáhá,
Že můg odpor statný přesahá,
Hrozýc tělu zahynutj.

* * *

Auzko gest mně w obydlj swém, manj
Běhám přes řeky a záwěge;
Kde znát nenj lidské šlepěge,
Mysle w wzdálenosti na ni.

* * *

Žádný mráz to milostiwé wřenj
Nechladj a nezamezuge;
Každá myšlénka wšak zwětšuge
Tužbu mau a roznjcenj!

* * *

Ach! což děláš, djwko vſſlechtilá,
Mášli předc mne w ſrdcy, w paměti?
Když geſt možné, dnes tě wjděti,
Bych ti zgewil, gaks mi milá!

* * *

Wytrhni mne z zhaubné pochybnoſti,
Syce mne ten plápol vſaužj,
Do hrobu mně přjmo poſlaužj,
Zagdu z netrpělivoſti!

Mudrák hrnčjř.

Mudrák hrnčjř wssecko wj,
    Gak se prowáděgj čáry,
Co má za moc kapradj,
    Též co z černobýlu páry:
Čjm se zaháněgj můry,
Nač gsau klokočowy kůry.

* * *

Též wj, gaký aučinek
    Kauzedlnická magj slowa,
Zná y moc wssech bylinek,
    Gak se plassj strassná sowa;
Cytowati vmj čerty,
Wolat z pekla na poberty.

* * *

On a čtyřj chlapjcy
    Wyzwawsse se na hrad pustý,
Kde zlj hosté, šábljcy
    W swůg čas burácý a ssustj,
K swatému tam Krysstofowi
Wolali: „Dey zlaté lowy!“

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Napřed wymalowali
Kolo třjkrálowau křjdau:
Pak se křjžem žehnali,
Kropili se wssickni třjdau;
Rozswjtili tři hromnice
Třesauce se co zymnice.

* * *

Kryſſtofe! tys dárce náš,
Slaupe Goliáſſi swatý!
W mocy wſſecky čerty máš,
Kaž, ať nesau poklad zlatý.
Wyslyš mocně wrauené žalmy,
By moh každý řjcy: dal mi.

* * *

W tom hned wynik blesk a hřmot,
Slyſſet bylo burácenj:
Po těle gim wſſem tek pot
Ze strachu a trmácenj,
Ostali předc w kole klečet;
Snažili se žalmy béčet.

* * *

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Hrůza byla to a strach,
    Wstáwali gim wzhůru wlasy:
Gakby pekelný ten wrah
    Sáhal gim giž na pačesy;
Skřjpět bylo slyšet zuby,
Sotwa otwjrali huby.

* * *

Wůkol kola gako sud
    Bylo slyšet chrastit cosy,
Každého tu přešla chuť
    Poptati se: „gárku, kdo gsy?“
Tři dni se tak wymodlili,
Wyzáblj až postem byli.

* * *

W tom čert práwě s pytlem šel;
    Zaslechli giž cynkat zlato,
Wsypat do kola ho měl,
    Přichystáno bylo na to;
Když se hrnčjř plesše ohljd,
Čjm y několik slow prohljd.

* * *

Vbožátko hrnčjři,
Dlauhého ti přegi zdrawj,
Zlata bjdný hawjři!
Newjš, prawidlo co prawj:
Kdo gen gedno slowo mine,
W čertowých že rukau zhyne? —

* * *

Tu se o něg chutě dral,
W okamženj měl ho z kola;
Na záda ho pěkně wzal,
Letě s njm sy zpjwal hola!
Hrnčjř ale přenewrle
Křičel auwe, ó gemrle!

* * *

Přes doly a přes hory,
Přes palauky, lesy, pole,
Přes města, y přes dwory
Točil se s njm stále w kole:
Přes skály y řeky, moře,
Na geho nic nedbaw hoře!

* * *

Wssecky wssudy ʒgmenowal
Swětice a wssecky swaté,
Přitom čertu slibowal,
Že wjc nechce mince zlaté:
Wssecky dobré duchy wzýwal,
Krleš, krleš pořád ʒpjwal.

* * *

Když ho nosyl přes lesy:
„Nesu tě, řek, přes strnisstě,
Přes města zas: wjš kde gsy?
Widjš tamto mrawenisstě?
Když ho nes zas přes rybnjky,
Řek: ʒři rakauské ʒeydljky.“

* * *

Musylo mu arcy být
Teplo na čertowých ʒádech:
Newj co se má s njm djt,
Nebyl nikdý w těchto pádech:
Myslil, wěʒe w čerta pasti,
Že s njm wletj do propasti.

* * *

Druzý wzhljdsse, gak se wrah
Chowal hbitně k gegich druhu,
Gak gich odnessen byl brach,
Nesslo gim wse w kole k duhu:
Nastawili rychle nohy,
Děsyly ge čerta rohy.

* * *

Myslili, až gednoho
Poodnese domů sobě,
Wzýt že přigde druhého,
Gemu dnes a zeytra tobě:
Pročež ženy, děti, máteř
Modlily se za ně páteř.

* * *

Štěstj bylo modlenče,
Že to ossemetně zwjře
Čilo w kapce cůžence,
Na krku tři sskapuljře:
Neměle tak mocy k nčmu,
Chtělo notně wybrat gemu.

* * *

Když se ho dost nanosyl,
Až geg samo omrzelo;
Když ho chudák odprosyl,
Žeby s njm wsse hoře mělo:
Chtě giž čert mjt gednau fagrum,
Letě poskočil sy sstagrum.

* * *

Toho času prawě byl
W Miljřsku trh na pekáře,
Když ho zrowna postawil
Zponenáhla na wcháře:
Tu se sesslo cosy lidj,
Diwili se, co tu widj.

* * *

Lid se kaukal na ten diw
Gako na nowičká wrata,
Každý řek, že gaktě žiw
Nezhljd toho zlého kata;
Ale čert prch w malé době,
Hrnčjř teprw oddech sobě.

* * *

Obstaupna geg lid se ptal:
Kudy geho ssla sem cesta?
Co též od té possty dal,
Gaká Česká spatřil města?
S hrnců k trhowému rogi
Řečnil : „Kragánkowé mogi!“

*
* *

Práwě w skutku nenj žert,
Wěřte medle zkussenému,
Když pryč pádj s někým čert,
Nenj nic co wěřit gemu:
Nežádeyte od něg peněz,
Aby také tak wás nenes.

*
* *

Welké dáwá swědectwj:
Kulissowa kapitola
W starožitném proroctwj,
Gak čert často zpjwá hola:
Podnes když gsau zdiři w zboru,
Smetá lichau bez odporu.

*
* *

Přjkladů gest kolik set,
Co též pobral adwokátů,
Žiwý přjklad máte zde:
Budtež raděg bez dukátů,
Wjc sy pánů newybjrá,
Napořád on wssecko sbjrá.

*
* *

Kdo má zwlásstě krátký duch,
Kdo gest přjliš chaulostiwý,
Komu nelze cýtit puch,
Neb gest drobet zymomřiwý:
Kragánkowé radjm medle,
Warte se ho: má wás hnedle!

*
* *

We dne w nocy chcy teď radě
Bcháče a mjsy twořit,
Nežbych čertu pro nic zač
Měl se dáti mořit, kořit.
Bych wás wssechněch čerta zbawil,
Ročně chcy zde kázat, prawil.

Chwála zlých žen.

Nechte muži han a hněwu
 Na zlice, gsauť ragský dar:
Zasluhugj chwalozpěwu,
 Kyž nepřigdau nikdý w zmar!
Eti gsau hodné nad swětice,
 Nad klénotů zásoby,
Nástrog gsauť, y spomocnice
 Mučedlnické ozdoby!

* * *

Nenj nad ně w swětě lěku
 Mocněgssjho prostředku;
Plassj mocně w každém wěku
 Wssechněch čerta opletků.
Wjcby mužů do očistce,
 Wjcby přisslo do pekla;
Kdyby žena nebes gistce
 Čertu lěček nesmekla.

* * *

Gestli zlý duch koho zpupnul,
Tenki chodj wypnutý:
Radjm, by se zlicý vpnul,
Kráčet bude sehnutý;
Pracý, posty wypjnánj
Pudit vmj z kořene:
Tjm wždy gistě bez žehnánj
Ďábla pýchy wyžene.

* * *

Bádáli čert k lakomosti,
Skládat zlata hromady,
Přjkladů gest wůbec dosti,
Že ge bráwá s poklady;
Žena zlá wjc nedá spořit,
Raděg půwod starosti,
Aby neměl proč se mořit,
Pustj na swět z temnosti.

* * *

Gestli zlý host k smilstwu láká,
K taulkám, k mlskům marnosti,
Tuť ho teprw wraucně kráká,
Odřekne se mlsnosti;
Kdežto dobré ženy muže
Howjwánjm kazegj:
A tak čertům gegich kůže
Ke kořisti sázegj.

* * *

Gestli záwist srdce žere,
Osten w pekle zplozený;
Ten ať o zlicy se dere,
Bude brzo zhogený.
Chtěg, neb nechtěg, musý přáti:
Chwálj přjzeň, zlatau ctnost,
Musý posléz soky zwáti,
Tjm mu wsstjpj ožilost.

* * *

Kdo gest k hněwu nakloněný,
Posedá ho zlost a wztek;
Bylby čertu podmaněný,
Žena zlá gest pro něg lék;
Ona mocý wzteklost pudj,
Nedá tropit bláznowstwj;
Gazykem mu rozum wzbudj,
Krotj hněw, a čertowstwj.

* * *

Gestli k obžerstwj kdy zwyká,
Wábjli geg hospody:
Brzo toho doma pyká,
Posadj ho v wody;
Chwálj střjdmost wýmluwnostj,
Hanj wssecky wěnjky,
Wyhrožuge zsynalostj,
Poslechneli swodnjky.

* * *

Lenost w každé hodině dobře
  Nedá muži zahálet,
„Naležjš se, prawj, w hrobě,
  Tam se můžeš wywálet.
Waž sy času přerychlého,
  Modli se; neb zahálka
Půwod hřjchu, wšecho zlého,
  Prawá čertů opálka.

* * *

Hle! co mohau —! gaké kwjtj
  Podobné má mocnosti —?
Sám čert prchne, kde ge cýtj,
  Boge se gich wraucnosti.
Nechcy ostat bez ochrany,
  Chcy sy wybrat hodně zlau!
Wšak kde? nechcy wdow, a panny
  Wůbec wšecky dobré gsau? —

Na Čechy.

Šťastný a blahý národe Čechye,
Prost břjmj ducha, motanin wšelikých
Mrzkých tjtěrek; prázden
Báchorů přjšer, a cudných nestwůr!

* * *

Což přetjženj prospěge dušewnj,
Genž ewropeyské wzdělané národy
Gako potopa dusý,
Což mysli ostrosti sýly dodá?

* * *

Nepravdau k čemu poplecy rozumu?
Paměť přeostrau we spisech vtopit?
Z knih sy zýskati blbost,
Pohltit záhubné ničemnosti.

* * *

Ljp mjsto čtenj aurazy prawdiwé
Když otec dceři k wýstraze zgewuge,
Budj vtrpnost slze
Přjklady wzdělage srdce, rozum.

* * *

Gj dobrodružy w kotrbě newězý,
W zakletých hradech choté sy nehledá,
Čtenjm čistotu mrawů,
Stálost a newinnost neporussj.

* *

Nečjtá mjsto starosti manželské
Djtkám swým wsstjpj w mládj hned bedliwost
Českau zpjwagjc pjseň,
W kochané blahotě koná práce.

* *

Kopcy ať se knih národe honosý,
Ať stawj z děgin wrchole smyslených,
W nich ať přednosti dogdau
Ať se též hlásagj blahegssjmi.

* *

Šťastněgssj gste předc Čechowé nad tyto,
Neznámé gsau wám aurazy duchownj;
Přigdau časowé; budau
Zápaly strogiti z hrdostj swých.

* *

* *

Ať hledá hřtaun rozkosse w cyzynských
Skladech; ať sobě záwratě, ať sy y
Vmu tupotu plodj:
Chumelem vměn se kácegjcý!

* * *

Wssak žel a sskoda, Čechowě vbožý,
Že osud nepřál pilnosti wlastenské
Vmu wýborné plody
Kwětiny blahoty, myslj ragských.

* * *

Nenj pro prácy dusse gen na swětě,
Aby tak gako dobytek spřažený
Pod ghem zhmožděná táhla,
Zbawena oddechu občerstwenj.

* * *

By giskra božská k nebi se wznássela,
By pochopila wessterost tagemnau,
Aby slawila prawdy,
Blažila obytů w skutcých ctnostných.

* * *

Aby postjhla přjrodu w audincých,
A wyskaumala kročege půwabné,
Aby plassila bludy,
Množila blahotu gegjm znánjm.

* * *

Ach slze tekau prawého wlastence,
Když spočte giných národů poklady,
Stkwostné wylewy dusse,
Plodiny rozumu nesmrtedlné!

* * *

Když rozwážj swých předchůdců snaženj,
Njmž k chrámu umek obrowsky spěchali?
Kwět giž wywedli mnohý,
Wssechno to zhubila bauře krutá!

* * *

S nimi se spogte: zanechte národům
Obtjžnau hognost; nelze gi dohonit;
Setřte skrownosti; ale
Hledtě gi doplnit wýbornostj!

---

* * *

Na ctnost.

Mám gen kráse chwálu wzdáwat,
Pomjgjcý chwálit kwět?
Mocnost gegj wywoláwat,
Kterau láká wssecken swět?

* * *

Nemá lautna raděg ctnosti
Chwalozpěwy hlučně znjt,
Která stálé blaženosti
W srdce lidské umj ljt?

* * *

Božské giskry swaté plémě,
Dané k potěssenj nám!
Bez tebeby zpustla země,
Swětby lidský sessel sám!

* * *

Co gest krása proti tobě?
Tato swětlá bublina,
Segde zase w malé době
Tak co garnj kwětina? —

* * *

Předce gako nesmyslný
Po nj dychtj k zkáze swé,
Ač giž počet nesčjslný
Nasstel skončowánj zlé.

* * *

Ten tam ztratiw čest a gměnj
Žebrotau teď swětem gde;
Onen wpad do wězenj,
Tu ten zaufal sobě zle.

* * *

O, gak hyne člowěčenstwj
Bez tebe ctnost w krutau noc,
Ty nám legeš w protiwenstwj
Do ran balssámowau moc!

* * *

Newssjmáš sy strjbra, zlata,
Vdělugjc spokognost,
Nad zlato gest twá odplata,
Prawá čistá blaženost.

* * *

Wy pak djwky, co wám kwete
W ljcých ſličnoſt, ſpaniloſt,
Žeby wedla, nemyſlete,
S kráſau wálku přjſná ctnoſt.

* * *

Zřjdka bydlj w gednom ſtanku,
Wſſak ſe ſegde leckdys s nj,
Oko lidſké nebeſſťanku
W okraſe ſwé widět mnj.

* * *

Wſſak y bez tohoto kwětu
Nad wſſecko ſe kráſau ſtkwj:
Sluncem lidſkému geſt ſwětu,
Sťaſtný, kdo gi ſtále ctj.

Na smrt N. N.

Hřbitow, hroby, hrana slyšet zwučet,
Umjráčkem temným smutně znjt,
Kulisse a sejčky strašně skučet,
Času nočnjho psy wjt.

* * *

Gest mé w swětě smutné wyraženj,
Strašná mjsta, žiwlů hrozný hluk,
Lege w srdce strašné vtěšenj,
Též y smutné hudby zwuk.

* * *

Slyšjm lidi plakat bez pohnutj,
Ruce spjnat, westi sobě žel;
S nešťastnými nemám vstrnutj,
Gimž gsem slze stjrat wřel.

* * *

Nebo žádný, ať sy gak chce želj,
Nemá co gá na swém srdcy tjž;
Žádný semnau srdce nerozdělj,
Co ty w tmawém hrobě tljš.

* * *

Bylas tichost, přjklad lásky prawé,
Wěrnost, pauhá newinnost a ctnost:
Nikdý nessla z vst ti slowo lhawé,
Nikdý newyskytla zlost.

* *
*

Kde gste doby, když gsme chodjwali
Spolu, když se rozwil garnj čas!
Ruku w ruce gsme se wodjwali,
Poslauchali ptactwa hlas!

* *
*

Tak mi bylo, kdys mi wygewila,
Že w swém srdcy cýtjš lásky třel;
Na důkaz gsy na twář slze lila!
Kam ses wěku bláhy děl? —

* *
*

Ach! ted smrt tě krutá w chladném hrobě
Držj: odpočjwáš w něm giž rok!
Skrz ten celičký wěk wzdychám sobě,
Teče z očj slzý tok.

*
* *

Zdá se smutněgšj být přirozenost,
Podletj též mjti mdlegšj kwět:
Ani tráwa nemá swau zelenost,
Osyřelý zdá se swět.

* * *

Slawjků zpěw gindy milostiwý,
Který w srdce vtěšenj lil,
Zdá se býti nynj žalostiwý:
Gakby pohřebný zwuk byl.

* * *

Wšecky giné milé weselosti
Nynj obrátily se mi w žel:
Kdekoli gsem nynj při radosti,
Při wšechbych gen slzet chtěl.

* * *

Strome milý! kde gsme sedáwali,
Poswátný y budaucně mi buď;
Kde gsme pjsně lásky zpjwáwali,
Wěčnau lásku znowa wzbuď!

* * *

Ach! twá wětew odťatá se wjce
Zelenati nebude, ni kwést;
Gak žiw nespatřjm twá milá ljce,
Osud gest gen nářek wést!

* * *

Když gest možné v tebe bljž býti,
Swětu nestálému wýhost dát!
W nebi s tebau rozmlauwati smjti,
Dnesbych k tobě letěl rád!

Na Wssemilu.

Sotwa wzhljdáš patnácte gar kwésti,
  A giž chwátáš k hági Ladinu;
Cestau, genž zná lahodnostj swésti
  Přjmo w zhaubnau hlubinu.

*
* *

Spjsse wogák ze sta bitew ljtých
  Bez posskwrny sstastně wywázne,
Spjsse zlosyn prowede sto skrytých
  Zločinstwj též bez kázně.

*
* *

Spjsse keyklíř chránj stokrát wazu,
  Nežli milostnice Ladina
Proklauzne w swém plánj bez urazu,
  Dljt w nj zhauby přjčina.

*
* *

Stálegssj gest každá pawučina,
  Pewněgssj též mnohem křehké sklo;
Nežli vstawičnost Žižlilina,
  Po dni gasném tmj se sto!

*
* *

Gſme ſyc žiwi gednau; ale před nj
Wěk ſwůg garnj marně nezmrhey,
Přigde léto, zyma; na poſlednj
Konce žiwobytj dbey.

* * *

Brzo ſyta ſwadneš w garnjm kwětu,
Budeš chodit žiwá mrtina;
Oſamotnjš, zoſſkliwjš ſe ſwětu,
Rozkoš geſt co bublina.

Wáhawý ženich.

Navčenj lásky pauhé
Těžké gest a přjliš dlauhé:
Když giž mnjme mistři býti,
Ginym navčenj dgti;
Sprostné djwky skrowná lest
Mistrowskau nám béře čest.

* * *

Herkuljš tak při wolenj
Neměl těžké rozmyssllenj,
Když se draly na rozcestj
Etnost a rozkoš west geg k sstěstj;
Lehce průwodkyni swau
Zwolit, kde ty dwě gen zwau!

* * *

Těžce wybrat z množstwj ženy,
Omylné gsau gegich ceny:
Často srdce wraucně welj,
Čehož w brzce trpce želj;
Osudný gest tento slib,
Nelze změnit ginym chyb.

Pauhau wěrnost, samé ctnosti,
Žádné mrzké náklonnosti,
Prawau lásku, čistost mrawů,
Každá we swobodném stawu,
Gako angel mjt se zdá:
Giná gest hned, gak se wdá.

* * *

Wytrpjme péče, tjže,
Než nás swazek lásky wjže,
Myslje že mjt budem nebe
Magjce ge bljzko sebe!
Blažený gest ten tam wěk,
Od žen neshledá se wděk!

* * *

Proto nehodlám se ženit;
Nelze také omyl změnit;
Wssak se stýská samotnému,
Wždyť předc wzcházý něco gemu?
Mnohá má tak krásný shled,
Že se ljbj, ať gest ged!

* * *

Nežigeme w prwnjm stawu
Přirozeném, sſetřit mrawů
Musýme teď společnosti;
Blahé kážj počestnosti:
Kdo překročj z studu schod,
Osuge ho množstwj slot.

*
* *

Y nu! což gest dělat? s chutj!
Mrawowé když ženit nutj,
Když mám být předc ossizený,
S tebau aspoň podwedený
Pinko chcy být: chcy twau lest,
Gen se wydař, mile nest!

Na zamilowaného.

Pjsař náš se wždycky třesstj,
Každé djwce se přiklesstj,
  Když gen na něg okem hne;
Tu se po nj celý fantj,
Famfrnj a wssudy rantj,
  Saužj se, a celý zhne.

* * *

Djwky gemu wězý w mozku,
Srdce geho gako z wosku
  Změkna rozpausstj se hned;
Vtrápeno v wrtochu,
Gak gen které djwky trochu
  Vkážj mu milý wzhled.

* * *

Po těch nestálé wětřj,
Wzdychá pro ně do powětřj,
  Wolá ohlas o pomoc:
Wlásky plamenu se smažj,
Diw, že se w něm nevpražj,
  Takowau má láska moc!

Bjlá gest mu gako snědá,
Čerwená též gako bledá
Když má hezké suknice;
Žádný nenj wybjráček,
Nehanj gak ossstipáček
Žádné ssstědré diwčice.

* * *

Na hůry lezt po řebřjce,
Do komory za měsýce,
Hrdinskau wždy směloſt má;
Nad wzneſſené dobrodruhy
Zámky, petlice a kruhy
Otwjrati k milým zná.

* * *

Gaké hrdinſtwj giž wywed
Onehdy, když slečnu přiwed
Konſſelowu k muzyce;
Sám se s nj gen w kole točil,
Gak mu k nj gen někdo skočil,
Hned chtěl mjti různice.

* * *

Každý prawj, vdělano
Že má: neb on wečjr, ráno
Po celičké čumj wſy;
Na obloze hwězdy čjtá,
Až ho djwka nepřiwjtá
Poſſtwauc na něg weſnj pſy.

* * *

Na panně geſt narozený;
Proček také přemožený
Do ženſkých wlezt muſý paut.
Od ſlečinek owſſedněný
Weſnjch, od nich podwedený,
Býwá namlſaný blaud.

* * *

Předce djwkám ljbá nehty,
Ač gen z něho magj řechty,
Že geſt hodné třeſſtidlo;
Zpjwá ſobě zaſe ryndy,
Oſtáwá zas gako gindy
Prawé diwné tintidlo.

Dudák.

W Březowských hustinách dudáwá dudák,
Zakletý vbohý do skal gest chudák;
Kdokoli musý se tam tudy brát,
Může ho slyšeti sem a tam hrát.

* * *

Dudami pocestné přjšerně laudj,
Když giž kdo v něho blizaučko blaudj,
Schwalně se zabere do giných skal,
Mnohý se podwesti od něho dal.

* * *

Takowé z pautnjků tropjwá šašky,
Každý mu odpustj neškodné frašky,
Dudati musý, prý, vbohý blaud,
Dokawad nepřigde poslednj saud.

* * *

Wýbornjk nad giné w Prachynském krag,
Ginde se nenagdau, kteřj to znagj.
Mnohý se posawád na něho ptá,
Geho gen kausky sy zahrati dá.

* * *

Nebylo přes něho za mnohých časů,
Kdekoli zawadil, přiwábil chasu;
Kdyby se nespustil hluboko gen,
Široko daleko býti mohl ctěn.

* * *

Nynj sy samé gen truchliwé hráwá;
Takto se stuchljkům we swětě stáwá!
Proč tropil přes mjru hanebný žert,
Trh gednau na swého hudbaře čert.

* * *

W hospodě dudáwal na welký swátek,
Hanebně zpjwáwal na welký pátek;
Wýtržnost tropil y na Božj hod,
Swáděl tak ginochy k tropenj psot.

* * *

Když se mu scházely macaté cudy,
By se gim okázal, nafauknul dudy,
Powěsyl na koljk, něco k nim zwal:
Něco k nim pošeptal; něco k nim dal.

* * *

Na stěně samy hned od sebe hrály,
On při nich křepčil, a hosté se smáli.
Gistěř mu pomáhal pekelný duch,
Za to se mu chowal gak wěrný druh.

* * *

Dowádě držjwal na kudrlinky,
Nadháněl do klepet dcerky y synky;
Samé gen smilné a hanebné hrál,
Při nich se rohatý neywjce smál.

* * *

Když se kam některj k switánj skryli,
Poslechnaut dudánj dychtiwi byli:
Auplatkem porussen, wypudiw stud,
K takowým mrzkostem užjwal dud.

* * *

Páchánj zločinu trwá gen odtud,
Rozmilj keydaři! wěru až podtud
Mnohá se posstěstj mnohokrát wěc,
Wwjzne sseredná naposled předc.

* * *

Pozor sy zpěwácy, hudcowé deyte,
Z nehody dudáka vžitek měgte,
Aby wás neswedl hudebný zwuk,
Nepotkal, nesaužil strassliwý hluk.

* * *

Gestli kdo harfičkau w milostic domu
Schopnosti zkussuge, přeběda tomu!
Ať se mu nestane podobně tak,
Co tomu dudáku, poslyssste gak:

* * *

Někdy se keydaři protrhly dudy,
K lepssenj weden byl zagisté tudy:
Často se zamlčel w nástrogi duch,
Častěgi přessel mu nagednau sluch.

* * *

Když se wám podobná znamenj stanau;
Měgte se na pozor, beřte se stranau!
Přeběda! že, co se lepssiti měl,
Hledage pochwaly, na dudy klel.

* * *

Když on tak kvswitě, gak stogj z předu,
Mládeži dodudal sskaredau středu,
Okolo gestyně nazpátek ssel,
Kde pjsně pobožné paustewnjk pěl.

* * *

Ptal se ho, chceli sy weselau skočit,
S něgakau macatau w kole se točit,
Aby se nawrátil do swěta zas,
Nemařil na paussti zbytečně čas.

* * *

Paustewnjk otcowsky nabjzel geho,
Aby gen zanechal tropenj zlého;
On ale dobrému rádcy se smál,
Oplzlé pjsničky na paussice hrál.

* * *

Čjm ho wjc nábjzel, hluk wjce hučel;
Až posléz do vcha dudami bručel;
W poswátné gestyni prowáděl křmot,
Skákal a tropil tam wjc a wjc pjot.

* * *

Pauſtewnjk prowece: „Zakljnám dudy,
Na léta muſýš ge noſyti wſſudy,
Zakljnám též tebe do těchto ſkal,
Aby gſy nábožným pokoge dal.“

* * *

Zmizel hned dudáček s dudami w pauſſti;
Bylo hned ſlyſſeti dudánj w hauſſtj,
Čjm táhl dálegi, pomjgel hluk,
Napoſled pominul docela zwuk.

* * *

Gindy ſe, kdo co přál winnému, ſtalo,
Každičké bezprawj pohromu wzalo:
Řekli kdo: „Lichwáři zlom ti krk ďas!
Zagiſté na dlauho nenoſyl waz.

* * *

Hudcowé! přikladu wemte ſy z toho.
Stalo ſe geſſtě pak s dudákem mnoho;
Wzhljžj ſe z znamenj na brzku zas,
Wrátj ſe bývalý přjkladný čas.

* * *

Prwnjho máge, když čarodějnice,
Černokněžnjcy a kauzedlnice
Ljtagj krbami z stawenj wen,
Slawjce wýročnj wýletu den.

* *
*

Na hřeblech, pometlech křepčiti počnau,
Musý gim drčeti na keyd i s cčnau,
Zmjtagj kozelce, držegj rog,
Prowádjc w powětřj weselý bog.

* *
*

Lucyper do sgezdu w půlnočnjm času
Přiwábj wybranau rohatau chasu:
Počne tu chumel a syrnatý blesk,
Reyděnj, wýskánj, mňaukánj, wřesk.

* *
*

Hrůza se podjwat na ten dýchánek,
Zymalgde po zádech od radowánek:
Brzo gsau w powětřj; wrazý se w kljn,
Točj se co wicher: mizý co stjn.

* *
*

Skákagj w směsycy okolo kola,
Bečegj, směgj se, wýskagj hola;
W prostředku dudáček musý pak stát,
Čerstwě gim zároweň s třesstěnjm hrát.

* * *

Šasskugj sseredně, berau ho tuze,
Nelze mu postačit dudati luze:
Sypagj wsseckú naň pomstu a moc,
Sotwa že w stawu gest přečkati noc.

* * *

Hudcy co lautničkau, kobzyčkau, keydy,
Kytarau, harfičkau hledjte ssmeydy;
Měgte se w pozoru, milugte stud,
Přjběh se netýká samotných dud!

* * *

Na dusse ssumařů čerti gen pasau,
Newěřj: dokawád s cymbálem, basau
Nedzřj w powětřj bratránka nést:
Či se gim zaljbil hudebný trest —?

Pozdnj láska.

Zrowna na wjno teď půgdu,
Nalit Mělnického dám,
Palčiwosti wnitřnj vgdu,
Lásku w wjně vdolám.

* * *

O, gak blaze při třpytěnj
Twém mně žiwot sladký tek!
Šprymy, zpěwy, wyraženj
Sladily pokogný wěk!

* * *

Teď mi Amor pro starosti
Krásnau Bělu na harč dal:
Cýtjm w srdcy drsnatosti,
Gj gsem nikdý neshledal.

* * *

Arcyť byla to má wina,
Že gsem Bachusa gen ctil,
Zawrh Lady wábné syna,
Na odpor mu wždycky byl.

* * *

Chrámy geho nenawſſtjwil,
    Raděg do hoſpody ſſel;
Wjna ctnoſtem gen ſe diwil,
    Ze gſem w uctiwoſti měl.

* * *

Nikdý také ke cti gemu
    Neprowáděl ſkákánj;
Milegſſj mně napilému
    Bylo ſladké motánj.

* * *

Opowrh gſem libé řeči,
    Lichocenj, geho dar;
O wjno gen měl gſem péči,
    By nepřiſſla kapka w zmar.

* * *

Diwadla a kroge nowé,
    Swarné mne též diwčice,
Tewnadily: wěnjkowé
    Byli pro mne udice.

* * *

Pro to Lelem pohrdánj
  Seſlal koſtjk trpké mſty,
Srdce mé gal k milowánj
  Tanečnice plné lſti.

* * *

Pro ni ſe giž křepčit včjm,
  Ljtat w kole chtě co pták;
Pro ni s poklonami mučjm
  Neohrabaný giž žák.

* * *

Ondy mně pak dala radu,
  Gakýby mně ſluſſel krog:
Hned gſem pomodřit dal bradu,
  Bláznowý hled, oblek ſtrog.

* * *

Ljbám ſtokrát za hodinu
  Pſýky, gegj potwory:
Ge mám radſſj než mne, zhynu,
  Soky činj na wzdory.

* * *

Nemohu to déle snésti,
    Čeho blaud se vchopjm? —
Musým lásku skončit we cti,
    Gá gi zhola vtopjm!

*
* *

Wjno, zlaté vtěssenj,
    Proti zymnicým gsy lék,
Vkog, vleg roznjcenj
    Chutnés —! ale množjš wztek!

*
* *

Naleg; zkusým tebe dále —
    Mocnés —! krotjš lásky moc! —
Ctjt tě budu — stále — stále —
    Leges na mne — libau — noc!

Bezhlawý kněz.

Po Praze w nocy slyssetí hop,
Třjnohý kůň a bezhlawý pop,
Smutně gezdj a strassj;
Pod paždjm hlawu nosýwá duch,
O třech gen geho klopeytá druh,
Hrůzau ponůcky plassj.

* * *

Geho gest wýgezd zámecký wrch,
Zastáwka prwnj židowský trh,
Tam sy prohljžj laubj.
W pokogi nechá Karoljn stát,
Což ge mu po něm? giný má spád;
Wssecky kasjrny zwraubj.

* * *

Frantissek, Florenc, Hyberno zgew,
Zastáwku w Templi, v Hrozně měw,
Chwátá do Nekazanky:
Truchliwě hledě w přjbytky her,
W lákawé byty laskawých dcer,
Wgede do slepé Branky.

Mnohý chce zwědět, co asy swed,
Že musý strassit tolik giž let?
Slyste, wygewjm krátce:
Marnostem, chlaubě wssecken se wzdaw,
Zohyzdil wážný mrzkostmi staw,
Swaté sstjtil se práce.

* * *

Gesstě gsa ginoch w vměnj žák,
Znát bylo, gaký z něg bude pták,
Známý rozličným kusem,
W vměnj tupý, wýborný prář,
W cwičenj lenoch, powěstný hráč,
Rád giž gezdjwal klusem.

* * *

Včiněn knězem, ostal co byl;
Gak gindy křepčil, hrál, ged a pil,
Stawem zhorssil swé mrawy,
Byl welký swěták, sspinawý dráč,
Pomluwač, mstitel, klewetář, žráč,
Neměl tenkrát giž hlawy.

* * *

Nosyl dle kroge wýborný ſſat,
Čerwený někdy tak gako kat,
W pýſſe přewýſſil dudka!
Křepčenj nowá w kotrbě měl,
Wždy gako heyſek po Praze gel,
Spěſſně, ztřeſſtěně, zprudka.

* * *

W marnoſti, w gjzdě hledáwal čeſt,
Staroſt měl ženy poctiwé ſwéſt,
Tropil klewety, ſwáry.
Milownjk býwal kuběnſkých hnjzd,
Tupil a haněl poctiwých mjſt,
Žádné nepřigal káry.

* * *

W pokrytſtwj předce ukázal chut,
Wrtkawý byw wſſak tak gako rtuť,
Gewil po ſwětě tužby:
Milowal marnoſt, chlaubu a lež,
Wždy giné djwky, wždy ginau ſpřež,
Těm gen konáwal ſlužby.

* * *

Gednau se on a podobný druh
W djwky sessli; pekelný duch
Oba pomámil láskau;
W očjch byl geden druhému ged,
Rádby byl geden druhého swed,
Zhaubnau pro soka sázkau.

* * *

Dj ten druh: „Twá buď djwka y česť,
Gestli že z hradu Pražského sgezd
Gjzdně wykonáš tryskem.“
Welela djwka, přiwolil pop,
Za lehké drže poskočil w strop,
Lákán chwálau a zyskem.

* * *

Hop, hop, hop pádj ze hradu kněz,
Gakby ho raroch w powětřj nes,
Dosáh skoro giž cýle.
Co ge to? auwe! trh na něho wáš,
Kůň zlámal nohu, kněz srazyl wáz,
Běda nešťastná chwjle!

* * *

Myslil ho lapnaut pekelný wrah,
Ochránce pustil na kněze strach;
W gjzdě litowal činu;
Strassjt přede. Gezdj mnoho giž let.
Otců ge prawnuk, prapraprapraděd,
Musý pykati winu.

* * *

Černý byl gindy tak gako kos,
Gen se mu bělel drobátko nos,
Černá po vssi brůna;
Ted gj giž celá zbělela srst;
Knězy pak brada, pleš, lewá hrst,
Co dlaň v pupku, lůna.

* * *

Každý, geg widět nemá ten dar,
Tak gako každý newidj čar,
Geden z tisýce lidj:
Dewáté djtě, swátečnj plod,
Strassidel slyssj, ssustěnj hřmot,
Mnoho bezhlawých widj.

* * *

Truchliwě pokog každému dá,
Kdo pro něg wážnost, poklonu má,
Neb kdo před njm y smeká;
Wssetečné má on ofauknaut moc,
Kdo gen ho vrazý, stůně tu noc,
Dlauho w posteli heká!

* * *

Nosyti musý pod paždjm wáz,
Dokud mu každý nesegde kaz,
Až se na dobro změnj;
Nebo on gezdjw okolo hnjzd,
Gesstě sy wážj těkawých mjst,
Podnes lepssenjm lenj.

Chwála osla.

Co mám dřjwe chwálit, rcete Můzy!
Mám twau přednost počestnosti pauhé,
Neb twau wážnau magestátnau chůzy,
Aneb raděgi twé vssi dlauhé —?
Gak ge časem wtipně vmjš zdwjhat,
A kde zapotřebj s nimi střjhat?

* * *

Ty gsy přjklad mysli spokogené,
Máš dost wssého, gen když ležjš w trávě:
Nechceš rodiny mjt powýssené,
Nedychtjš též po cti, ani sláwě;
Důstognosti negsau pro tě wnady,
Ani rauna, tytule a řády.

* * *

Nemáš přečenjm trhlé hlawy,
Nežádáš též doktorského stupně:
Předce přjkladně máš mnohé mrawy,
Nechodjwáš, gako mnozý, zpupně;
O skladu knih ani newjš trochu,
Nemáš nikdý hlawy v wrtochu!

K hudbě schopnost twá gest chwály hodna,
Nenj liběgssjho nad gikánj;
Neb ty táhneš zwuky s wýssky do dna,
Ostlicým to přigde na vznánj:
Mnohý herec chce tě dostjhnauti,
Zwuk twůg nenj w stawu wytáhnauti.

* * *

Wjc máš krásy w přirozeném stawu,
Bystrosti wjc: ty gsy giný celý;
Newěsýš tak vssj: wzdwjháš hlawu,
Wjc gsy čilý, weselý a smělý.
Zbraň máš w zadnjch nohau: gegich rázy
Plodj v odporců strach a zkázy.

* * *

Gako otrok člowěka gsy ssťastný,
Slaužj ti sám člowěk, swěta knjže,
Stará se ti o žiwot twůg časný:
Opatřj ti obydlj a sspjže —
Vděljli někdy drobet bitj,
Odpusť mu, má těžké žiwobytj.

* * *

Zastřelit se musý dáti w bogi,
  Giný celičký den konat práce,
Musý chodit w wyměřeném krogi,
  Bát se musý neštěstj a zrádce,
Musý platit z wětru, z wody, z hlawy,
Těžce dobude sy perné strawy.

* * *

Naložj se na twůg hřbet gen tjže,
  Giž gsy w stawu bez zkázy dál nésti.
Geg se žádný neptá: tenli knjže
  Pod pracý a platem w stawu lezti:
Y w tom swětě ducha zplatit musý,
Syce we tmě psoty někdy zkusý.

* * *

Nenj třeba tobě parukáře,
  Ani k fausům nikdý lazebnjka,
Ani pro pochautku pernikáře,
  Ani měšce peněz na swodnjka;
Ani šewce, kregčjho a kupce,
Ani skrz pře náklad na zástupce!

* * *

Neznáš zlato, — laupeže a dluhy,
  Ale také neznáš ssibenice;
Neznáš rozkossj a mlſků druhy,
  Wſſak y neduhy, a nemocnice;
Neočekáwáš ty ſyce nebe,
Ale neděſý ſtraſt pekla tebe. —

*
* *

Letopiſy pjſſj o člowěku,
  Že wed žiwot někdy w wěku zlatém;
Ty pak podnes žiges w tom těž wěku
  Podnes nepřiodjwáš ſe ſſatem.
Kdo ſy žádá zlatého zas ſtawu,
Ten ať wezme na ſebe twau hlawu!

Přesmutná hystorye
o
Drahomjře,
kterak se na Hradčanech s wozem y s koňmi propadla;

zpjwaná
od
pjsničkáře o Hradčanské panti.

Sem poste dobřj lidičky,
Genž ctjte staré časy,
Zde poslechněte pjsničky,
Že se wám sgežj wlasy;
Nebude třeba za ně brát,
Od sebe budau samy stát
Gak sstětiny wám wzhůru,
Strach wám, — že máte můru.

* * *

Wy předc se dáte pohnauti,
 Z wás mnohé pohromadě
Sem tam gsem widěl na pauti,
 Na Můstku, Wyssehradě,
Wýročnj kde byl slawen den,
Měli gste huby do kořen;
 A gesstě po zpjwánj
 Byli gste w poslauchánj.

* * *

Wám hodno; wssak ne Pražákům
 Zazpjwat hystoryi,
Posmjwagj se zpěwákům,
 Z nich tropj komedyi;
A starožitné památky
Za lžiwé držj pohádky,
 Wás wssecky posluchače
 Držj gen za trubače.

* * *

Wssak gá gim notně wyzpjwám,
Že ssassek zanechagj:
Ztratj se pryč a mně y wám
Budaucně pokog dagj.
Nechme gich, přigdem na ně zas,
Gest giž k zpjwánj welký čas;
Nastawte teď swých sluchů,
Chcy křičet, co mám duchu.

* * *

Zde, co má ležj krabice
S pjsněmi, byla djra,
Kde se ta ljtá dračice
Propadla Drahomjra:
Zde stáwal s malowánjm slaup,
By pochopil y každý traup,
Co skryto gest w té djře,
By dát to musyl k wjře.

* * *

Král ctěný plaſſe bludů leſt
Dal ſochu rozkopati;
Nenaſſli do propaſti wgezd,
Muſyl ſe zaſypati:
Nalezli pjſeň zazděnau,
Za ſtarých čaſů ſloženau,
Tu zgewjm: poſlaucheyte,
Začnu, gen pozor deyte.

* * *

„Z wſſech potwor, co kdy noſyla
Zem Čeſká, nad wſſj mjru
Ljtěgſſj žádná nebyla,
Nad zlicy Drahomjru:
Toť byla arcypohanka,
A na křeſťany tyranka,
Sklad pýchy, nádhernoſti,
Mſty, ſwáru, vkrutnoſti.“

* * *

Několik znám sye hraběnek,
    W pýsse gj neoddagj,
Když sprostý gim nepřigde wděk,
    Do očj naplíwagj:
Wonucý gest gim sprostý lid,
Nádhernost neymilegssj cyt;
    Páchagj, což gim možné,
    Přitom gsau přepobožné.

*
*   *

„Ta kněžna byla nezbedná,
    A řeknu bez okolku,
Že byla čertem posedlá,
    S njm také w bljzkém spolku.
A protož kusy tropila,
Že se gj země hrozyla:
    A gegj srdce hrdé
    Nad ocel bylo twrdé.“

*
*   *

Chtj mnozý přiřknaut komylu
To diwné společenstwj:
W swém zdánj kladau posylu,
Wjžjc se w rukogemstwj;
Že nemoh bydlet půwod psot
W nj, genž wywedla bláhy plot:
Wssak magj brykul stále,
Zazpjwám raděg dále.

* * *

„Po žezlu cýlil gegj wzor,
W nj plála žádost wlády,
Tropila manželowi wzdor,
Přjkořj, žel a swády.
Nic gj nebylo swatého;
Pro wládu wsseho blahého
Zbawit se byla w stawu,
W zkaz dáti wzteku hlawu!

* * *

Nádhernost, pýcha, sſperků blesk,
    Kozily srdce ljté:
Nosyla sſatstwo samý lesk
    Na způsob bohyň sſité;
Mjt chtěla božskau poctu, čest,
Starala se wždy o powěst,
    Že předčj krásau Ladu,
    Že wede sama wládu.

* * *

Zakusyl mnoho Wratislaw,
    Tu ljtau sani krotě,
K nj celý láskau wraucnau plaw
    Chtěl žjti při gednotě;
Wſſak kněžna prawá wzteklice
Byla gest ljtá dračice:
    Newěřela na pokřtěnce,
    Mjt chtěla odtržence."

* * *

Mnohý chce držet omluwu
    Pro kněžnu Drahomjru;
Wytýkaw ženám pomluwu,
    Na gednu že gsau mjru:
Že wssecky těssj napnutj,
Newole, swáry, wládnutj,
    A že gsau plny zloby,
    Pokljsek, wássnj, mdloby.

* * *

„Když po vmrtj manžela
    Wlády se vchopila,
Tu teprw žezlem zpúpněla,
    Vkrutnost prozradila.
Mluw Pražské swaté dlážený,
Gak pohanowé wzbuzenj
    Twau dlažbu gednu každau
    Gsau posskwrnili wraždau."

* * *

Zas množý, kteřj s wýhljdky
Starožitnosti hledj,
Wssel'gaké magj namjtky,
Na sta brykulj wědj:
Že toho času k spatřenj
Nebylo w Praze dlážení;
Nechť o tom kdo chce saudj,
Kdo wěřj, nezablaudj.

* * *

Dj kněžna: „Mám moc s zákony
Pro dobré wsseckо směřit;
Wrčiti Bohům poklony,
Kdo co má w srdcy wěřit.
Trpjm wám ctjti přjssery,
Poswátné tropit powěry;
Wssak swětla, nowých bludů,
Wyhnanstwjm trestat budu.

* * *

Hned dala bořit kostely,
  Křesťanské prwotiny;
Wěže se dolů kácely,
  Ostály zřjceniny.
Dala též přjsné rozkazy:
Páliti swaté obrazy;
  Wypowěděla kněze
  Přes skalné České meze."

* * *

Odpusťte gegj slepotě,
  Že dala žákům wýhost;
Nemohla zwyknaut nowotě;
  Kde hrozyl wzýt gi zlý host:
Kde gewilo to učenj
O wěčném škůdců mučenj,
  Kde nowowěrcy za to
  Dát měli osep zlato.

* * *

„Mocnostj spitá zůřila
Po Praze, po kragině:
Krew wlastnjch krutě cedila,
To zakusyla tchyně:
Že zastáwala křesťanstwo,
Tupila slepé pohanstwo,
Že k wjře wedla wnuka,
Musyla zkusyt muka.“

* * *

Nagdeme sem tam newěstu
Tau naplněnau tužbau;
Kdyby gen směla bez trestu
Poslaužit stegnau službau.
Zwlášť, když ge žezlo w přjčině,
Mstau wálčj obě sokyně,
Zde nenj vstrnutj,
Hledá se zahynutj.

* * *

„Nezbedné matky swatý trs
Když přissel k České wládě,
Vpewnil swaté wjry twrz,
Hned wýhost dal wssj swádě:
Počal se Čechům blahý wěk,
Ztratila moc, wřel w srdcy wztek,
Chtěla mjr w Čechách zwrátit,
Synowi žiwot zkrátit? —

* * *

Ty negsy máť, gsy potwora!
Ged chtělas dáti synu;
A odstraněná od dwora,
Chystalas ginau winu:
O Boleslawě wraždu gew,
Gak pro wjru tam tekla krew,
Gak se brach w krwi máchal,
Na bratru wraždu spáchal? —

* * *

„Co wrahbj spáchal Boleslaw,
Nic po tom Drahomjře;
S wraždau se staral o swůg slaw,
Nechtě tak sskodit wjře
Naproti bratru kegil hněw,
Pro žezlo wylil swatau krew;
Netřeba nabádánj
K zkrognému panowánj.

* * * * *

Když přissel wrahbj k wládnutj,
Narostly gj zas rohy:
Zřelo se staré napnutj,
Ctili se gegj bohy;
Pohanstwo zase wzbudila,
Žákowstwo wážné tupila,
To na nj dalo klatbu,
Chystalo w pekle swatbu."

* * * * *

Wpřjmě gewjm každému,
S njm negsau žádné žerty,
Wymele též y swornému
Tupenjm, swáry, čerty.
Pročež se ho nad dasa war,
Syc přigdeš gako giný w zmar,
Kdo ge popudj, splassj,
Po smrti gistě strassj.

* * *

„Byla gest práwě neděle,
Když gela w pompě zlaté,
Lid na Hradčanech w kostele
Modlil se při mssi swaté.
Zaslechna zwonit wozka sstaup
S wozu, by se poklonil hlaub,
Nechal gj s koňmi státi;
Ona začala láti.“

* * *

Lát nenj slyšet panský staw
Za našich wolných časů:
Gest krotký, mjrný geho mraw,
Nechá gen kljti chasu;
Gak slyšj zwučet na zwony,
Neopomine poklony,
A chce hned s wozu slezti,
Wšak se dá dále wezti.

* * *

„Kně klela, až se kostel třás,
Až se hýbala země:
Proklatý buďte každý z wás,
Proklato České plémě,
Ano ctj bohy židowské,
A potupuge otcowské,
Pro tyto sem wedrané
Magj být pošlapané.“

* * *

Peróne, co dělá twůg hrom,
Že neboříš gich chrámy,
Wšsem gegich zákům wazy zlom,
Netrp gich mezy námi;
A ty pak bůžku nowotný
Vkaž se předc, žes žiwotný!
Pohlť ho pekla tlama,
Wypudjm sye ho sama.

* * *

A hle! co se hned stalo w tom?
Otewřela se djra.
Hřmot byl, gako když tluče hrom,
Děsý se Drahomjra.
Brůny gegj se spjnagj,
Dna hle pod nimi padagj,
Cýtit gest sýry puchu,
Widěti rog zlých duchů.

* * *

To byla hrůza, to byl strach,
Widěti žiwé ďábly,
A pekla wýheň: smutný tah!
Hrůzau wssem nehty žábly.
Rog čertů widět k nj se drát,
Slyssetí druhé z pekla řwát,
Wté djře rozljhánj,
Kočáru hrncowánj!"

* * *

Nenapadá mne autrpnost,
Že peklo kněžnu řeže,
Neb natropila hřjchů dost,
Mně ljto gest gen spřeže,
Těch vsslechtilých, sswarných brůn,
Že zlobohůw spatřiti trůn
Musyly bez wssj winy,
Měwsse schwálené činy.

* * *

Hleďte, gaký gest potkal diw
Tak pobožného wozku,
Na suchu kleče zůstal žiw,
Než bledý gako z wosku.
Bič geho, ač gjm nepohnul,
Sám od sebe se wzhůru pnul;
Ach! zawjrá se djra,
Ach! křičj Drahomjra.

* * *

Pohanská swedla powěra
Horliwau Drahomjru
Do strasslíwého gezera!
Zdaž znala w pýsse mjru?
Za gegj wlasti týránj
Zakaussj w pekle kàránj,
W ohniwém gezdj woze,
Být mohla na obloze!“

* * *

Kronyka giná prawj nám,
  Že wjru naſſi ctila,
Že na Tetjně ſwatý chrám
  Pro pamět založila;
Wſſak, ſpřeže pyſſné vkazy,
Že přiwodily vrazy,
  Žе ſmutný konec wzala,
  Spřež že gi vtahala.

* * *

Ať gedno, druhé prawda geſt,
  Gá držjm na oboge;
Nechcy rozſaudit, co ge leſt,
  Nerád mám hádky, boge;
Neb chcy od obau známý plat,
Nechcy žádného rozhněwat;
  Gen kupte chutě pjſeň,
  Otřena geſt s nj pljſeň.

Kaupánj.

Parný Syrius žehl, mdlé prahly rostliny wedrem;
Pod buky w chládek se kryl braw raunny přežwykugjcý:
Stjnowé střpasnělj opět počali pjčiti žáda;
Kdy sličná šla Blažena w háj trhat maliny otcy
Wetchému. Střjbrný plaul středem krautě se potok
Křowjm obegmutý. Gi ljbeznost wábila mjsta,
Sličnost obnaženau chladjcýmu by swěřila žiwlu.
Bála se; nohama gen sy napřed začala šplechtat;
Mysli wšak dodala gj wody libost, lahoda zwaucý,
Pomohla tagemná gi samota ze šatů swlјkat;
Neyblјžšj giž se sebe šat swůg klade, a skáče

W tůni, a w nj ſſplechtá, třepá ſe, a ſwé
prſy myge.
Zatjm Duchon, an prohljžeti ſſel role záhy,
Geſtli giž zlaté — dozrály pſſenice klaſy;
Nemage w obytu ſwém myſli pokogné, žá-
dného ſtánj,
Opowrh domow; pauſſť geg těſſila, do ſkal
ſe zabral.
W ſamotě hledal klid; tam láſky kogila žaloſt.
Pláyolem neſſťaſtný wřel, nedoſſed za miloſt
láſky.
Hrdau Blaženu ctil, tak poſměchem ſpláceła
láſku.
Oſud přjzniwý geg k blahému potoku přiwed.
Gaké pohledněnj, tak ſličnau we wodě ſpatřit
Diwčicy obnaženau! ó gaká milému rozkoš!
Gakoby zýſkal ſwět celý, tak wraucně ſy
pléſal,
Když nepřjzniwau ſwé ſpatřil milenky kráſu.
Wzhljdſſi geg hned ſtydliwě we wodě ſkryla
ſe po krk,

Rukama oblјčeg swůg zakrywſſi plјſnila
smělost.
Prawil k nj: „Mne wſſetečnost ſem k tobě
newede žádná;
Neſſťastný wſſak milosti žel, a sám osud
mocný;
Mohlbych ſſat twůg přeſchowat, též tebe drážditi dlauho,
Žádat wýplaty; můg wſſak plápol k tobě
ge čistý:“
W tom prch. Zpjwánj geho hlahol zgewowal dálku.
W lesa dychtiwě wſſak čekal djwku wracugjcý se,
Žádage, by wraucý geho láſkau nepohrdala,
Hořem že se ſyc vſauzj před čaſem pro nj;
Že mu nelze žjt bez nj, co bez wody rybám,
Bez země stromům; že po nj co po sluncy
kwjtek
Taužj. Autrpnostj gata na něg ljbezně
wzhlédſſi

Poljbj sama geg; co wláhau rostliny okrál.
Prawila: „Plápol twůg stálý, a twá mysl ctnostná
Podgaly srdce mé; ty též mé hoden gsy lásky.
Gindy o tom wjc.“ W tom brali se k domowu oba.
Zmizel zármutek — žel: hned mu sšla od ruky práce;
Pln gsa plésánj, že ctnostj milosti zýskal.

Na Prahu.

Nic ti nezáwidjm Praho!
Nemáš tam mé Božcnky,
Strogny gsau twé milenky,
Gich sy wážjš přjliš draho,
Bez ssperků gest sličněgssj,
W lásce, w ctnosti stálegssj.

* * *

Hrdáš na swé wyraženj!
Když swau slyssjm diwčičku
Zpjwat Českau pjsničku,
Cýtjm w srdcy roznjcenj:
Přegi twých ti klesstěnců,
Poněmčilých wlastenců!

* * *

W podletj když kwetau stromy,
Pučj mocná zelenost,
Legjc w srdce blaženost;
Páchnau w zdálj hrdé domy,
Přirozená welebnost
Plassj hrdau nádhernost!

Wygewenj.

Budislaw:

Přizney se mi děwče zlaté,
Gestli srdéčko twé swobodné?

Běla:

Ach! to gest giž dáwno gaté,
Podgaly ge oči podwodné!

Budislaw:

Běda! nechcy déle žjti!
Wsaužj mne zaufalost a žel!

Běla:

Nehořekug, nechcy krýti,
Že wždy pro tě plápol lásky wřel.

Oba:

O, gak gest náš osud blahý, zlatý,
W srdcých ostane wždy stálý, swatý!

Na Mělnjcké wjno.

Wjno z mjsta blaženého,
Kde dwě řeky, dcery Čech
W gedno zasnubugj běh,
Rosýc tučnost z lůna swého;
Tebe kogj tento spolek,
Lige mjrnost na okolek.

* * *

Tu dal Karel, otec prawý,
Wsstjpit francké hřjzence;
Nesau stkwostné pupence,
Půwoda pak podnes slawj;
Wzdeyme pigjc slussné chwály
Témuž laskawému králi!

* * *

Tato milá stkwostná sstáwa
Gestiť králem Českých wjn,
Brunatj se nad rubjn:
Rozhlássena gegj sláwa;
Ty nás blažjš bez cyzyny,
Předčjš giných kyseliny!

* * *

Schřadlým zdrawj nawracuges;
  Čistjš nágizliwau krew:
  Sylnjš-žilkowiny střew;
Staré znowa omlazuges,
  Uzdrawená heyna tebe
  Wynássegj blizko nebe!

* * *

Předhazuge drsnatosti
  Tobě namlsaný wěk:
  Ženským nepřicházýš wděk;
Nehodny gsau wýbornosti;
  Ctěgj tebe Staročessj,
  Stkwostnost twá ge nad kow těssj.

* * *

Mocnost twého samotěče
  Pudj wssecky trudnosti,
  Léčj skormaucenosti;
Plassj smutek zrawé péče,
  Oběerstwuge tělo, žjly,
  Dáwá žiwobytj sýly.

* * *

Kdo tě pige při střjdmosti
 W spolku swého přjtele,
 Wěk mu plyne wesele;
Kyž tě ctjm zas w společnosti
 Puchmjra a Jana Čecha
 Na Welize v Wogtěcha!

* * *

Ty gsy welmi nápodobně
 Kraganům swým w powaze:
 Zdáš se býti w vkaze,
W chuti mnohým neozdobně;
 Přede máš prawé sýly dosti,
 Předčjš cyzých w wýbornosti.

* * *

Ty gsy České země sláwa!
 Dokud bude Čechem Čech,
 Chwálit bude sstastný břeh!
Milá bude mně twá sstáwa,
 Ty mně ducha powyssuges,
 K zpěwu mocně podněcuges.

* * *

Přegi giným sláwy, statků,
  Stříbra, zlata hognosti
  Gen když w tobě w skrownosti,
Nebudu mjt nedostatku!
  Ať sy kdo chce po čem bažj,
  Gen když mne twá stkwostnost blažj!

Půlnočnj saud w Klatowech.

Stařj přjběhowé w počtu drahném
  K prawdě připogenj magj rmut:
Gako pramýnkowé běžjc bahnem
  Měnj průchodissti čistost, chut.
Kdo as blud a podwod tenkrát kul,
Snad kdo nassel w něm swůg zlata důl? —
  Ale nenj w swětě toho kochu,
  Aby nebylo w něm prawdy trochu.

* * *

Odmjsyti prawdy nenj lehce,
  Které zakuklil nám drahný wěk:
Pauhé obecný lid slysset nechce,
  Gak gest možno lidu přigjt wděk?
Těžko gest se o přjběžých přjt,
Gež nám swěřil milý Hamrssmid.
  Skutek tento může za wýstrahu
  Slaužit kostrachu wssech kwapných wrahů.

* * *

Před dáwnými léty před půl nocý
 W Klatowech se radnj swětnice
Oswjtila, a to duchů mocý;
 Třjhrané w nj plály hromnice:
Cyzynec co servus curiæ,
Genž sy zpjwal cestau kyrie,
 Budě wážné konssele a rady
 Swoláwal w dům saudnj do hromady.

* * *

Scházeli se kroky přewážnými
 Přioděni w ssaty swátečné,
W okrášstených hrdljch okružjmi
 Pnuly se gim brukny wýtečné,
Wyhljžjc w nich gako heyno sow,
Pod pažljmi nesauc hlawy krow,
 Magjc obuw swazky spiatý: zwlášstě
 Mnozý černé přeslowútné plásstě.

* * *

Byli wssickni giž giž pohromadě,
  Až pak na Bjslawa prýmasa,
Náhlé dědictwj ho wzdwjhlo k radě,
  Myslil maudrosti být okrasa;
Nebylo wssak nad něg kulpasa;
Lid ho gmenowal gen chudasa.
  W mládj wolopjch byl prawý,
  W radě nádherný a přehltawý.

* * *

Y ten přissel; na proti Bjslawu
  Bezhlawý se manj zgewil duch;
Na swých rukau nesa stratau hlawu;
  Wedlé něho stkwěl se wážný druh;
Giště blahých kragin bydlitel,
Utisknutých wraucný hagitel;
  Prawj se, že wůkol geho twáře
  Znáti byla drobet malá záře.

* * *

Ten dj: „Geden z wasseho zde zboru
  Ukrutný gest newinného wrah,
Žádá od wás krwawého sporu,
  Žádá pomsty nemluwný ten brach!“
Ukaz nenadálý zplodil strach,
Bjslaw z vžasnutj ztratil zwah,
  Wssickni druzý náramně se lekli,
  Diw že z rady domů nevtekli.

* * *

Strážce dj dál: „Bjslaw wlastnj přjtel
  Před třemi dny dal ho w sklepě stjt;
Trestu žádá swrchowaný mstitel,
  Neměl práwa žiwota mu wzýt:
Mládenec ač zasluhowal trest
Weřegný: wždyť Bjslawowa čest
  Nebylaby proto nikdý wzata,
  Nenj skutky cyzými pak spiata.

* * *

B něg w zemi, matky lidstwa kljnu,
  Naleznete wraždy důkazu:
Wwidjte: gak zde na tom stjnu
  Oddělenau hlawu od wazu;
Wřiňte teď na něg dotazu,
Ať zná původ zlého vrazu.
  Suďte přjsně; neb gest hoden meče,
  Wražda k nebi wolá, krew ať teče."

* * *

Wjslaw, který ledwa strachy dýchal,
  Napřed zapjrati winu chtěl,
Osten wraždy geho srdce pjchal,
  Důkaz winy před očima zřel.
Počal: „Milj bratřj slowútnj!
Nebuďte přede nad mnau vrputni;
  Nezapjrám prchliwosti winu,
  Poslyšte též původ téhož činu!

* * *

Synowec můg, gak wj celé město,
  Weliký byl zbrognjk, bitec, práč,
Kárán často; marně tropil přes to
  Matce swé, mé sestře auzkost, pláč.
Čpěli odporně mu obchody,
Blažily geg krčmy, hospody,
  Zápasenj, newole, a pletky;
  Děsyl gsem se wždycky před následky.

* * *

Tři dni gsau, co potkal zase znowa
  Na předměstj boge, rwanice;
Matka dáwala mu mjrná slowa,
  Wytrhnaut ho chtěla z pranice;
Ale dostaw posedlost a wztek
Prasstil matku, na odpůrce klek,
  Tlauk geg ljtě; okrwácel oba,
  Roznessena byla hned ta zloba.

* * *

Předstawjm sy skutku ohawnosti,
    Gaké natropil giž množstwj psot,
A co spáſſe geſſtě w budaucnosti,
    Že náš hanbu trpj skrz něg rod;
Žeby od kata moh třebas sgjt;
Skrze poctiwého muže stjt
    Kázal gsem geg w prchliwosti wztěku;
    Zaslaužil giž těhož dáwno léku."

* * *

Za wystaupenau teď měly strany,
    Rada rozwážit ten chtěla saud,
Mnozý prawj: „Nedopusťme hany,
    Držme se gen, gest náš milý aud!"
Giný zase: „Snáſſjm můg tam hlas,
Aby duch sám gemu zlomil waz!"
    Onen prawil: „S duchy negsau hračky,
    Ať wám nepodagj woněk mačky!"

* * *

Na trest wraždy wyřklo wjce hlasů,
 Nález o ztracenj hrdla zněl;
By wjc nemstil nepřjštjho času,
 Že wjc žiwot lidský wážit měl.
Kdož mu žiwot dal prý do mocy? —
Wšak že mu chtj předce pomocy,
 Dagjli se oba gako dobřj pohnaut;
 Syc že nelze wtipem duchy ohnaut.

* * *

Powolány byly obě strany,
 W známost dáno co gest za nález.
Bjšlaw dal se duchům do ochrany,
 Že gen mdlobau tupošti swé kles.
Newrátj že žiwot nowá smrt,
Že wjc nechce býti pyšný hrd,
 Přjmašský že aukad mile složj:
 Že dá za náhradu statek, zbožj."

* * *

Bezhlawému na krk hlawu strážce
  Wsadil, scelil se a spogil waz;
Nebylo zřjt nic wjc o wrážce
  Žádnau gizwu, žádný pruh a kaz.
Přstaun wygasnil se co zbor hwězd,
Mládenec též sbělel; genom pěst
  Geště černau mage, w prawice
  Malý kausek sywé nohawice.

* * *

Bjslaw wece: „Neopausstěg ugce!
  Odpusť, nemá se to wjce stát;
Zlý duch gediný byl toho strůgce,
  Náhradu chcy učiniti rád,
Za wýplatnau dáti gměnj půl,
Ano wsseckо; chcy být náh co kůl:
  Wystrogit chcy tobě stkwostný průwod,
  Wěčné památky máš býti půwod.“

* * *

Mládenec etný cýtě vstrnutj
Prawil: „Pro mne, gak dlauho chceš, zj:
Obey a' nepotká tě zahynutj,
Welkost winy se swěta gen smý;
Naprawj ať tebe winy žel,
Nemohu se zdržeti zde děl,
Osud wolá, rozdey gměnj, zbožj,
Tak gak nařjdj ti ten muž božj."

* * *

Strážce wece: „Gako pláně w poli
Wyrostli gste oba w tuposti,
W městě nemagjce žádné sskoly
Upadli gste w possetilosti:
Cwičenjm se wzdělá lidský duch,
Abys wymazat moh welký dluh,
Káži bezdětko ti za wýplatek
Wynaložit k sskole wssecken statek."

* * *

Sotwa domluwil ta přjsná slowa,
Na wěži w tom tlaukla gedna hodina:
Wenku ozwala se nočnj sowa,
Zmizela tu duchů družina.
Swětlo dohořelo. Mnohým gen
Přicházel ten vkaz gako sen;
Ale pohřeb držán byl hned ráno,
Směnj ke sskole hned odewzdáno.

* * *

Kronyka dj: že ten Božj přjtel
Sám náš blažený byl Wládyka:
Mladoch že byl geho wraucný ctitel,
Duchownj wj wssecko kronyka,
Že on též byl servus curiæ
Skutečný že wjc měl furiæ:
Že to bylo akty znamenáno
Na památku na dům malowáno.

* * *

Gestli na gewo to skrze duchy
　Wyssło, neb se mělo to tak djt;
Neb to wyslјdily lidské čuchy,
　Nelze saudit; slussj powěst etjt;
Mnozý držj na ten saud a s něm
Mnjce, že gen žiwj byli w něm:
　Gá též wěřjm nechtě býti zadnj,
　W duchu že tam byli genom radnj.

* * *

Chwála wola.

Ty máš starssj sslechty,
    Starssj zásluhy:
Nad bělpuchné wěchty!
    Twé pak obsluhy
Betlemské gsau známé,
W vctěnj ge máme.

* * *

Přjklad komornjka
    Zgewils prawého!
Zřjme panownjka
    Wolit stegného:
Nebo ty se koře
Zýskáš lásky w dwoře!

* * *

Egyptčan twé předky
    Býky božsky ctil;
Řjman slawil tetky,
    Wěncy gest ge krył;
Byli worby heslo,
Rozmnoženost neslo.

Twé těž na oltáři
  Máme obrazy;
Ač tam negsy w záři
  Pro swé wrazy,
Negsy wyobrazen:
Pro statnost tam sazen!

* * *

Člowěk bracha twého
  Do lásky sy wzaw,
Chtě mjt blaženého
  Držj mu sta kraw;
Gako sultán žige,
Rozkoš hltá, čige.

* * *

Chtě tě ginau bláhau
  Wraucně posstřjstit,
Wed tě ssťastnau dráhau,
  Dal tě wyklesstit;
Nemařjš swé sýly,
Pracý kráčjš k cýli.

* * *

Ty gsy zdrželiwý!
    Etného mládence
Ty gsy přjklad žiwý.
    Bugné milence
Wnady platjš rohy,
Neb twé zkusý nohy.

* * *

Užit téhož léku
    Mělby mnohý zbor,
Genž chce na čas wěku
    Tropit swětu wzdor;
Wšak kdo pige, kwasý,
S tělem nezápasý.

* * *

W mládi nosýš hlawu
    Hrdě, wesele:
Dokud neznáš dawu
    Od gha na čele:
Nad pozemské bohy,
Honosýš se rohy.

* * *

Netlačj tě ſmutek
Wěku ſtarého;
Co ge do těch lhůtek,
Složjš w mládi gho:
Skončjš w ſýle, běhu,
Bez ſtraſti gdeš k břehu!

* * *

Žil gſy bez pokljſků,
Bez wáſſnj byl duch;
Y gſy tenkrát k zyſku,
Když gſy celý ztuh:
Negdeš mezy ſtjny,
Wegdeš w lidſké kljny!

* * *

Hánce ſwému kmochu
Wlaſtnj twých ctných gmen;
Že gſy wáhaw trochu,
Wſſak gſy od něg ctěn:
Když ſe do něg wtěljš,
Krmem w gedno ſceljš.

Proti lásce poššetilé.

Krásnét gest, a hezky zněgj slowa:
„Milowati wywolenau swau
Na čas žiwobytj, wždy gak znowa,
Až gi někdy k hrobu odnesau."
Ale gakau tento podnět lásky
Obdařen as musý býti wlastnostj,
Krásná ljce, wzrost neb hebké wlásky
Newtwrdj srdce stálostj.

* * *

Ale mladjk wzhlédna ljce hebké,
Wzhlédna mladost, krásných twářj kwět:
Slyšše k tomu řeči libé, lepké,
Mnj, že nalez w djwce celý swět:
Roznjatý gest celý láskau wraucý,
Gegj osobau — gest opilý,
Mnj, že wždy kwést bude krása stkwaucý,
Wždy wřjt geho oheň zpozdilý.

* * *

Darmo rozum vděluge rady,
Darmo vwádj mu zkussenost:
Neslyssj gj, nedbá na přjklady,
W slepotě mu bydlj blaženost.
W lásce zhaubné celičký gest slepý,
Rowněž gak když nerozumný pták
Slyssj pjssťaly hlas, sám se lepj,
Tak ten k zkáze chwátá lásky žák.

* * *

Nestálá gest krása we swém kwětu!
Brzo tratj sladké lahody,
Často když se w podletj stkwj swětu,
Pohltj gi rychle nehody!
Wěk gi zžjrá, pohled owssedňuge,
Drtj stopy gegj ozdoby,
Nesmyslný oheň vhassuge,
Nenechá ni krásy, podoby!

* * *

Roznjcenj wraucý láſkau haſne;
    Čjm wjc wřelo, tjm geſt wjce led,
Třeſſtěnj gich pro ně na čas ſſťaſtné,
    Shaſlý podnět nenawrátj zpět:
Gegich rozkoš w mrzutoſt ge měnj,
    Zoſſkliwugj ſe gim způſoby,
Zmizý krátké gegich okauzlenj,
    Mnj teď widět giné oſoby.

* * *

Kráſa duſſe, gegj ſpanilosti,
    Hodnoſt, ſtřjdmoſt, mrawů čiſtota,
Gſau gen ſchopné láſky blaženoſti:
    V nich bydlj láſky gednota;
W protiwenſtwjch lege vtěſſenj,
    Twrdj denně wjce wážnoſti,
Plynau gegich ſrdce w potěſſenj,
    Plugj wjc a wjce w miloſti.

* * *

Láska, která nenj podrobena
 Wždě rozumu a králowstwj,
Čjm gest wětšj, čjm wjc neskrocena,
 Tjm gest wětšj zhaubné bláznowstwj.
Obraznostj klame rozum wlastnj;
 Kterj powžigj maudrosti
Prwé přjtelowy, ty gsau šťastnj,
 Nedagj wzrůst zhaubné milosti!

W. a Běla.

W.

Twé oči ke mně lásku gemnau gewj,
Wšsak Bělo zlatá, wiš, že srdce newj;
Že nechcy nikdý pauta lásky nést,
Sprosť se gj časně, záhubná gest lest.

Běla.

Zdaž mohu smutná za swau w srdcy změnu?
Nežádám swazek swatý za odměnu:
Wšsak w stawu negsem ze srdce to wzýt,
Co sobě přegi, co žiwa w něm mjt.

W.

Což platna láska, gakau pak má cenu,
Když zasnaubenj nemá za odměnu?
Tys krása: s ginným může ti swět kwést,
A giný s tebau šťastný žiwot wést.

Běla.

Což gest to platno, že ge gich wjc w swětě,
U tebe mně gen radostně swět kwěte?
O, přeg mi u tebe gen mile dljt,
Cobych sy přála wjce gesstě mjt?

Dost sstastna budu, když ti budu slaužit,
Když na tě hledjc nebudu se saužit:
Když budu mocy w obydlj se plest,
A o tě starost w domácnosti west.

W.

Ach! twá mne také Bělo těssj ljce,
Mé srdce gistě baurj nad twé wjce!
Mnjš, že wždy budem w newinnosti žjt;
Ach gaká zhauba může pro tě být?

Běla.

W mém srdcy nezže žádný wilný plamen,
Čistý co strjbro gest mé lásky pramen.
Což pak se nesmj láska s ctnostj snést,
Což musý milost olaupit wždy čest! —

W.

Rozume čistý gako zlato ryzý,
Před kterýmž každé possmaurnosti mizý,
Rcy: mášli proti wássnjm sýly dost? —
Syc zhaubnáby to byla blaženost!

Na hrob žebráků.

Zde ležj žebrák. Šediny geg kryly;
Na žiwě newzhled swětla božjho,
Krm geho kůrky, nápog woda byly,
A oděw dřjpy z ssatů z cyzýho.
Nemage mjsta, w psyncy nocleh mjwal,
Kam přissel, tomu nebyl wzácný host;
Nic platna bjda, osud, chorawost.
Na odchod geho každý rád se djwal.
On nepřál žádnému nic zlého,
Než neautrpným stawu swého.
Ted budau mnozý autrpnost mu přáti,
Kdež netřeba wjc něčeho mu dáti.

Na Vmku,

z Horáce, z knihy IV. oda 3.

— ⏑̄ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑̄

— ⏑̄ — ⏑ ⏑ — — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑̄

Vmko, na koho z ginochů
  Gednau přjwětiwým okem gen pohlédneš,
Pracná půtka geg Isthmická
  Nikdý neoslawj: we wozu Achaiském
Geg, co wjtěze, wětrnj
  Koně nepowezau; w průwodu nebude
Weden do Kapitolu, rek:
  Bobkem wěncowaný welitel, žeby byl
Králůw potlačil zbauřenj.
  Rodné položenj Tybura, potoky,
Hágů hustiny půwabné
  Nadchnau eolickým zpěwem ho k oslawě.
W Řjmě, wládaři měst, mne giž
  K zborům poswěcených ráčila werssowců
Mládež připogit naprosto:
  Též giž hryze mne zub záwisti méněgi.

Ty, genž ze zlaté Kytáry
Laudjš na Pierech ljbezné hlaholy:
Rybám mohutna bezhlasným
Labutjho y též sauzwuku udělit!
Twůg dar, přjzně ge, že sy lid — — —
Prstem ukazuge na mne, řka: Tentoť ge
Ljry naššinské wýbornjk!
Twůg, že žigi, a ctj národ mne,
(ctjli mne).

Oda IV.

z knihy I.

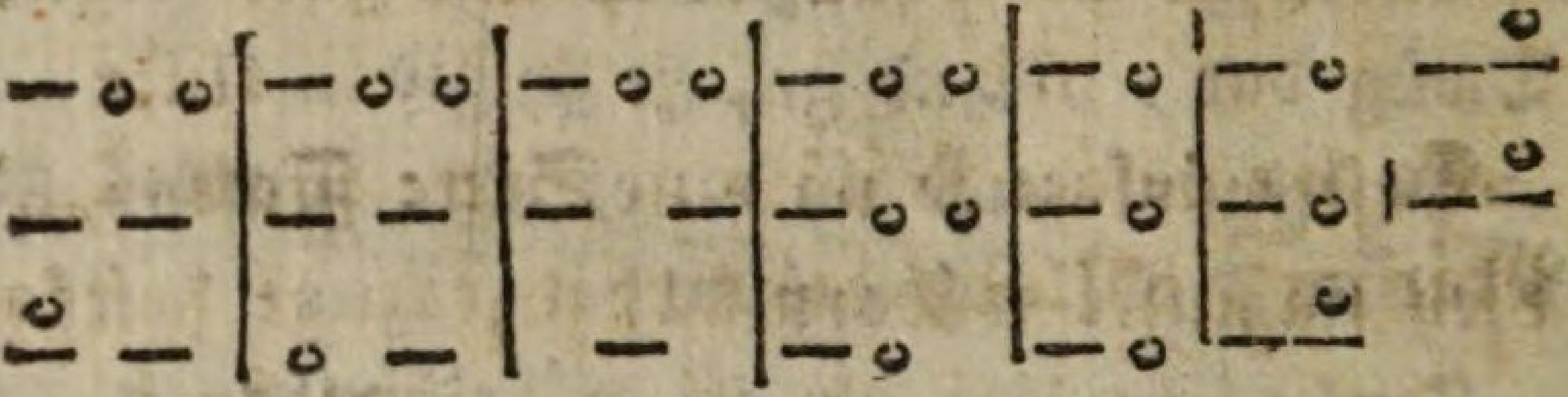

Giž zyma mizý krutá garem a dechy wětrů libých,
Zas k plawbě táhnau drauhy lodě ſuché;
Whod wjc rolnjkům negſau krby ani ſtáge brawům,
Ani ſe bělj luka mrazem ljtým.
Láda Cytherſká wywedla u ſwětla Luny čilé zbory;
S Nymfami kráſné Miloſtenky ſpaté
Prowádj pleſy ſtřjdau poſkakugjce, kdežto Wulkán
Cyklopů hrozné podňal ohněm dělny.
Nynj přjſluſſj bud ozdobit hlawu myrthau čerſtwau
Neb kwětem, gjmž zem pučj rozmrazená.

Též patřj klást Faunowi oběti w hwozdě stj-
nowitém,
Buď gehně ráčj, aneb kozle mljčné.
Bledá smrt tak na dwéře chatrče gistě stegně
tluče
Co na paláce králůw. Sexte sstastný,
Přánjm, odklady čas mrhat zrazuge hrstka
žiwobytj.
Giž na tě čeká noc a stjny bledé,
Plutůw njzký byt; tam se zabera losy po-
hostinské
Wjc nepotáhneš o králowstwj wjna,
Tam nad stkwaucý Bělau nebudeš plésat,
po njž wssecka
Teď mládež taužj; brzy plápol zhasne.

Na Blanduskau studénku,

z III. knihy oda 13.

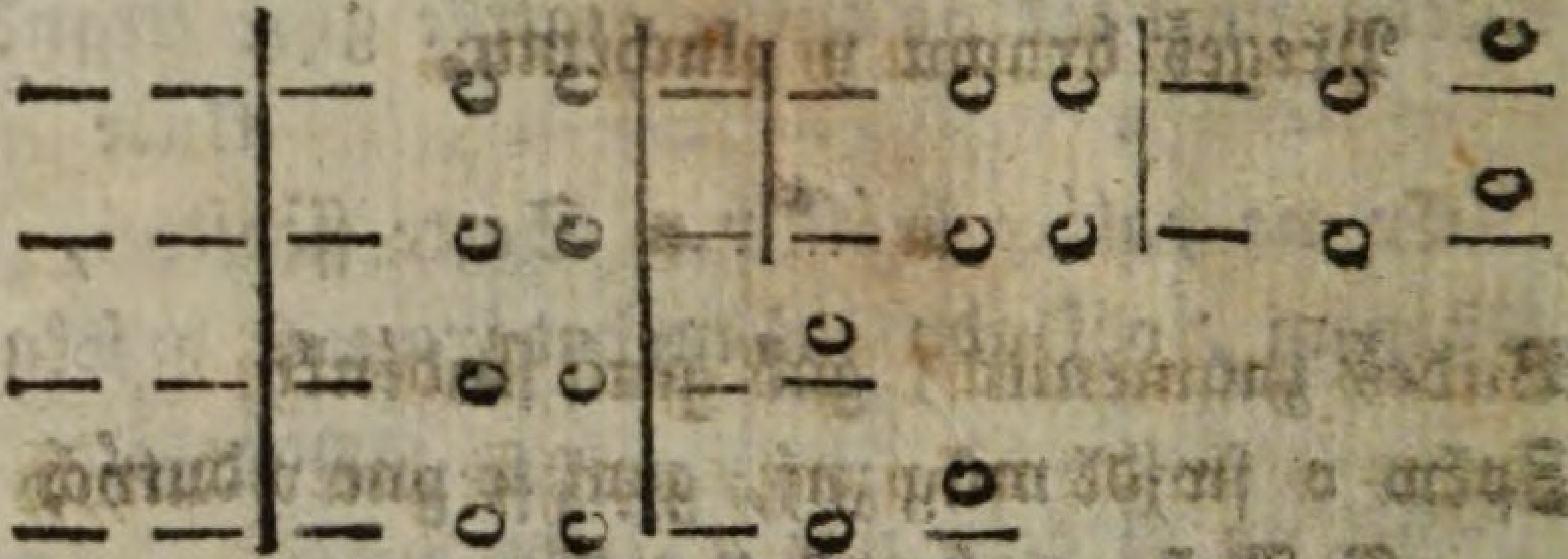

Nad sklo gasně se stkwjš z studénko Blanduská
Wzácných hodna gsy wjn, kwětinek woňawých:
Zeytra nabudeš kozle,
Gehož čelo giž rohatj,

* * *

Gewjc bugnost y bog, zkausse giž sauboge.
Marně wssak, neboť twé prameny studené
Musý pokropit krwj
Brawu milenec bugného.

* * *

Žhawý Syrya běh wedrem a plameny
Nedostjhne tě ; ty oběerstwenj libé
Wolům vmdleným od gha
Přegeš brawu y plachému.

* * *

Budeš znamenitá, gak giné studénky
Zpěw o swjdě můg zuj, genž se pne v dutých
Geskyň, twé odkud tekau
Praudy ljbezně ssustjcý.

Na Torquata,

z IV. knihy, oda 7.

Giž se rozplynul snjh zas lukám kwjtky se
wracý;
Stromy se w okrase stkwj:
Střjdu wywedla zem podletnj: opadlé řeky
Pod břehy vkluzugj:
W spolku Nymf a swých sester smj prowá-
děti plesy
W nahotě Milostka zas.
Ze změn ročnjch suď: nic nenj stálého; doby
Minulé nečekey zpět,
Po wětrjm wlažným zyma zahyne, garo
pak letem
Prchem zas wypuzeným;
Tak gen podzymek swůg roh aurody wysype,
hnusná
Zyma se nawracuge.
Luny běh rychlý nahradj počasy, ztráty,
Až někdy přigdeme tam,

Kde wraucný dlj Eneáš, boháč Tullus y Ankus,
Budeme popel a prach.
Kdož wj, takéli nám propůgčj ke dnessku zeytřek
Bohowé swrchowanj?
Rukau přjbuzných drawých mine, cokoli přegeš
K okusu přjgemnému.
Až twůg doplyne čas, vznánj wynese Minos
Osudné o tobě swé:
Slowútnost předků tam, též wýmluwnost, pobožnost žádná
Nazpět tě nepřiwede.
Aniž Dianě lze wykaupiti z temnoty wěčné
Studného Hyppolyta:
Též nenj Lethných paut Theseus sprostiti w stawu
Milého Pirythoa.

Rozlaučenj s Umkami.

Plaula mně má garnj léta
W objránj s Umkami:
Nepowrhy sem krásau swěta,
Nehněwal se s djwkami,
Ani s Lela lečkami.

* * *

Wšak co Polel w milowánj
Okusyt dal trpkosti,
Oděk gsem se lásky plánj,
Slibil odpor milosti,
Chtě se oddat maudrosti.

* * *

To mé wraucné předsewzetj
Bylo psáno na wodě;
Pad gsem znowa do zagetj,
Přemožen gsa w záwodě,
Pljsněn od něg ke škodě.

* * *

Což, řka: „Neměls na tom dosti,
　　Žes mi slaužil newraucně,
Přál gsem Vmek společnosti,
　　Samému mně budaucně
　　Musýš slaužit přewraucně.“

* * *

Natáh w tom swau zrádnau kussi
　　S očj Běly pustil ssjp,
Prohnal ohněm na skrz dussi:
　　Mizý zcela wraucný slib,
　　Prchne plánjm rozum, wtip.

* * *

Teď mě wssecko pomyssljenj
　　Řjdj nowá Bohyně,
Kradmo beru rozlaučenj
　　Z té gj w očjch sokyně,
　　Si ctjt musým gedině.

Obsah básnj.

Stránka

Na Vmku básnictwj	3
Podletj	8
Na wenkowský kostel	11
Pramen žiwota	15
Na Vmku	19
Wnislaw a Běla	21
Dwě sestry	37
Dobroslaw a Blahusse	43
Okauzlenj	45
Zamilowaný	47
Běla a Wláda	50
Pomláška	52
Wýstraha	56
Wysselradský slaup	58
Bohyně Móda	76
Wolenj	83
Básnická milenka	85
Stálý milownjk	87
Prosba na Milka	89
Na Lilu	90
Na Lilu (přjčina ostřjhaných wlasů)	91
Žaloba na Amora	92
O Běle na známé	93

Stránka

Přánj 94
Zyma 95
Mudrák hrnčjř 97
Chwála zlých žen 106
Na Čechy 111
Na ctnost 115
Na smrt N. N. 118
Na Wssemilu 122
Wáhawý ženich 124
Na zamilowaného 127
Dudák 130
Pozdnj láska 138
Bezhlawý kněz 142
Chwála osla 148
Přesmutná hystorye o Drahomjře . 152
Kaupánj 171
Na Prahu 175
Wygewenj 176
Na Mělnjcké wjno 177
Půlnočnj saud w Klatowech . . . 181
Chwála wola 193
Proti lásce possetilé 197
W. a Běla 201
Na hrob žebráků 203
Na Umku z Horáce, z knihy IV. oda 3. 204
Oda IV. z knihy I. 206
Na Blandusskau studénku z knihy III.
oda 13. 208
Na Torquata z knihy IV. oda 7. . 210
Rozlaučenj s Umkami 212

[library stamp, illegible]

Znamenitěgssj omylowé.

Prwnj počet znamená stránku druhý řádek.

29. *8.* pak čti: gák — *49.* *4*—*5.* Stromy kwětem opogené, Srdce láskau posněžené, čti: Stromy kwětem posněžené, Srdce láskau opogené, — *57.* *4.* blahu klid čti: blahu a klid — *121.* *1.* Ach! twá čti: Ach! ta — *140.* *5.* Ge mám čti: Ge má — *164.* *8.* K zbrognému panowánj čti: Zbrognému k panowánj.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Hněvkovský, Šebastián,

Básně drobné

Prag 1820

P.o.rel. 199
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10034973-0